

К-По2 бр.2/14

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ
ДАНА 17. МАРТА 2015. ГОДИНЕ**

Председник већа: Добар дан свима. Седите.

Председник већа отвара заседање и објављује наставак главног претреса у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине под службеним бројем К-По2 2/14 против оптужених Жарка Милошевића и др. због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗЈ у саизвршилаштву у вези са чланом 22 КЗЈ и др. а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО. број 9/13 од 31.12.2013. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили заменик тужиоца за ратне злочинеу Београду, Душан Кнежевић.

Пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић.

Оптужени Драган Митровић присутан са браниоцем адвокатом Војиславом Вукотићем, оптужени Драган Лончар присутан са браниоцем адвокатом Николом Николићем, оптужени Мирко Опачић присутан са браниоцем адвокатом Душаном Игњатовићем и адвокатом Бранкицом Мајкић, оптужени Мирослав Милинковић присутан са браниоцем адвокатом Радојем Алексићем и бранилац окривљеног сарадника адвокат Мирјаном Абдоли.

Констатује се да су на главни претрес приступили сведоци Милан Остојић, Жељко Мијаковац, Милан Вученовић и Саша Драча.

Како су испуњени процесне претпоставке за одржавање главног претреса, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи наставком доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

У смислу члана 236 став 1 ЗКП врши се тонско снимање главног претреса и транскрипти аудио записа су саставни део записника о главном претресу.

Прелази се на наставак доказног поступка.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Испитивање сведока ОСТОЈИЋ МИЛАНА

Прозовите ми сведока Милана Остојића. Добар дан. Јесте Ви Милан Остојић?

Сведок Милан Остојић: Да, ја сам.

Председник већа: Добро.

Констатује се да се пред судом налази сведок Милан Остојић чији се идентитет утврђује на основу личне карте регистарски број 005334588 издате дана 29.04.2014. године у Полицијској управи у Новом Саду.

Милане Ви ћете данас бити саслушани као сведок овде, само да ми кажете јесу Вам исти Ваши лични подаци као што сте давали на записнику пред Тужилаштом за ратне злочине 20.02.2013. године, Ваши лични подаци јесу исти?

Сведок Милан Остојић: Исти, исти.

Председник већа: Добро.

Са личним подацима као на записнику пред Тужилаштом за ратне злочине КТИ број 1/13 од 20.02.2013. године, опоменут на дужност казивања истине, на последице давања лажног исказа, да је давање лажног исказа кривично дело за које је предвиђена казна затвора до 5 година, да је дужан да пред судом говори истину и да није дужан да одговара на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе или своје блиске сроднике наведене у члану 94 став 1 ЗКП-а тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То су Ваша права, испред Вас се налази текст заклетве, па молим Вас прочитајте ту заклетву.

Сведок Милан Остојић: Заклињем се својом чашћу да ћу у свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро, је ли прихватате то?

Сведок Милан Остојић: Да, прихватам.

Председник већа: Добро. Ви сте овде позвани као сведок у вези догађаја који су се десили у селу Сотин, од краја октобра 1991. године па до краја те године, значи крај децембра 1991. године. Ради се о три догађаја, о страдању 2 лица Стјепана Штера и Снежане Блажевић, затим о убиству поштарина Марина Кушића и о страдању 13 лица цивила несрпске националности 27.12.1991. године. Ви сте давали исказ пред Тужилаштом за ратне злочине, је ли остајете при том исказу?

Сведок Милан Остојић: Остајем.

Председник већа: Остајете, то је од 20.02.2013. на записнику. Реците ми овако да ли познајете овде оптужене, конкретно да ли познајете Драгана Митровића, Мирослава Милинковића, затим Драгана Лончара, Мирка Опачића и да ли познајете окривљеног сарадника Жарка Милошевића?

Сведок Милан Остојић: Овога Митровића што сте набројали првога ја њега не могу да се сетим, можда сам га тада видио, он није из Сотина и ја тог човека и сада ја не би га знао препознати који је.

Председник већа: Добро, само Митровићу устаните молим Вас. Ево погледајте да ли га се сећате?

Сведок Милан Остојић: Не, не могу да га се сетим апсолутно, нисам ни знао о коме се ради.

Председник већа: Добро.

Сведок Милан Остојић: Затим капетана Милинковића, је ли тако, њега не знам да ли би га сада познао, знам о коме се ради, знам га из тог времена док сам, када сам тамо био и једино не знам да ли би га сада познао, да ли је ту ја не знам. Волио би да га видим који је тај човек.

Председник већа: Устаните Милинковићу.

Сведок Милан Остојић: Да, стварно не могу, не би Вас препознао.

Председник већа: Добро.

Сведок Милан Остојић: Добро, био је и у униформи, био је много година мање и тако, не би га препознао, а двојицу, односно Мирка знам, Драгана знам.

Председник већа: Добро Жарко није ту.

Сведок Милан Остојић: Жарко није овде, да, наравно....

Председник већа: Је ли га знате Жарка Милошевића?

Сведок Милан Остојић: Да.

Председник већа: Добро, реците ми овако, у то време значи говоримо о октобру, новембру, децембру 1991. године, шта је, која је била функдија Жарка Милошевића у Сотину?

Сведок Милан Остојић: Од којих датума говорите, о том периоду?

Председник већа: Крај 1991. о том периоду, да октобар значи, новембар па децембар 1991. Којој је он припадао, је ли припадао некој структури власти, јесу биле формиране територијална одбрана, милиција у Сотину, је ли било?

Сведок Милан Остојић: Да, јесте, има то све у изјави наравно.

Председник већа: Добро, има али ја Вас сада питам да мало то испричате.

Сведок Милан Остојић: Да, да испричам од почетка....

Председник већа: Па ево испричајте конкретно и у вези ова три догађаја шта знате, односно да ли сте чули, видели, учествовали, шта Ви знате?

Сведок Милан Остојић: Када ова три догађаја што сте Ви набројали, ја стварно апсолутно ништа не знам. Нисам ја упознат са тим, нисам учествовао нити сам био близу нити сам шта чуо од та три догађаја која сте Ви све набројали.

Председник већа: Добро.

Сведок Милан Остојић: Што се тиче Жарка Милошевића он је био у почетку када је основана та власт у Сотину што кажу, а власт је основана под окриљем ЈНА и по наредбама и што је тада учињено, значи Територијална одбрана, и цивилна власт то је месна заједница, полиција и тако даље, ја колико знам Жаре Милошевић у том периоду значи од 15.10. говорим када смо дошли, не знам да је био имао било коју функцију што се тога тиче, а када је отишао Слободан Ковачевић који је био командант Територијалне одбране у то време што сад причамо јели, 15.10. па не знам до када, јер ја сам био искључен из свега тога после једно 15-20 дана, ја сам тада био изабран за председника месне заједнице у том почетном тренутку када смо дошли и директора, в.д. директора тог предузећа дела „Вупика“ који је био у Сотину. Значи до тренутка док сам ја тамо био командант Територијалне одбране био је Ковачевић Слободан и не знам када је, пошто су мене негде после једно 15-20 дана сам смењен са председника месне заједнице под изговором Вишић ми је тако пренео, као не можеш на две функције и тако даље, од тада ја нисам више био у штабу, тако да не знам када је тренутак се догодио да је Ковачевић Слободан отишао, а Жарко Милошевић га наследио на месту команданта Територијалне одбране. Дакле, стварно не знам тај датум, углавном значи ј сам био једно 15-20 дана, до тада је био или 25 дана стварно тешко да се сетим, ја колико је то било, до тада је био командант Слободан Ковачевић, могу ја набројати ако вас занима све по функцијама шта је ко и тако даље радио.

Председник већа: Реците ми овако шта је био Драган Митровић, којој је онп рипадао формацији?

Сведок Милан Остојић: Драгана Митровића ја стварно не знам, тај човек није из Сотина.

Председник већа: Не знате, добро.

Сведок Милан Остојић: А ја сам чуо да је он био у полицији, ето толико ја знам.

Председник већа: Добро, за Драгана Лончара?

Сведок Милан Остојић: Драган Лончар колико ја знам није био на никаквој функцији.

Председник већа: Добро, а је ли припадао некој или милицији или територијалној одбрани или?

Сведок Милан Остојић: Ја се не могу сетити да ли је био у милицији, а у територијалној одбрани смо практично морали и били сви.

Председник већа: Добро. Мирко Опачић?

Сведок Милан Остојић: Мирко Опачић је ово што вам причам значи од 15.10. био заменик команданта Територијалне одбране, тј. Слободана Ковачевића.

Председник већа: Добро, а је ли био он председник савета месне заједнице?

Сведок Милан Остојић: Не. Савет месне заједнице је био Вишић, доктор Вишић Миле, Миле Вученовић, Мирослав Мацура и Мијаковац Јанко, они су били у саставу месног одбора, односно.

Председник већа: Мирослав Милинковић је био?

Сведок Милан Остојић: Мирослав Милинковић је био командир, командант места практично он је био командант свима у Сотину, значи и територијалној одбрани и свим јединицама које су сада тамо биле у Сотину, не знам позадина, не знам ја ко је све био, то, сви су..., али колико се ја сећам, а тога се наравно сећам, Милинковић је, није одмах дошао када и ми значи ту негде 15.10. он је дошао касније ја сада не би знао тачно, можда 5 дана можда 7 дана или тако, прије њега је био мислим да колико се ја добро сећам капетан Максимовић тамо командант који је прије њега тамо био.

Председник већа: Добро. Реците ми у вези овог догађаја када су страдали Стјепан Штер и Снежана Блажевић, јесте познавали та лица?

Сведок Милан Остојић: Штера онако по виђењу, он није био из Сотина, а Блажевић ову како се....

Председник већа: Снежану.

Сведок Милан Остојић: Снежану да, њу наравно јесам знао она је из Сотина.

Председник већа: Добро, а јесте нешто знали у вези са њиховим страдањем, када сте чули да су страдали и то?

Сведок Милан Остојић: Па у вези њиховог страдања ја стварно нисам знао ништа, апсолутно ништа.

Председник већа: Добро.

Сведок Милан Остојић: Не знам ни када сам чуо, можда сада у расплету свих тих догађаја.

Председник већа: А у вези са страдањем поштара Марина Кушића?

Сведок Милан Остојић: Не знам стварно ништа.

Председник већа: Је ли Вам познат тај поштар?

Сведок Милан Остојић: Тако је.

Председник већа: Знате га али не знате ништа о страдању?

Сведок Милан Остојић: Не, не знам ништа о томе.

Председник већа: Добро, а у вези са страдањем ових 13 цивила хрватске националности, јесте шта чули у вези са тим?

Сведок Милан Остојић: У вези страдања тих 13 наших мештана апсолутно нисам знао ништа и морам рећи то ни моје те мештане Хрвате они су били убеђени цело време да сам ја начуо или чуо где су они сахрањени, али верујте до расплета ових догађаја ја о томе ништа нисам знао, ни начуо, а не знао и то....

Председник већа: Јесте познавали ова лица, Марко Филиповић?

Сведок Милан Остојић: Да, познавао.

Председник већа: Ката Филиповић?

Сведок Милан Остојић: Све познавао сам све.

Председник већа: Све сте знали, Славицу Цицварић?

Сведок Милан Остојић: Све.

Председник већа: Крешимир Ђукић?

Сведок Милан Остојић: Све сам знао.

Председник већа: Значи свих ових....

Сведок Милан Остојић: То су наши мештани, сотинчани.

Председник већа: А реците ми у то време, значи говорим о крају 1991. године, октобар, новембар, децембар је ли било привођења неких лица у полицију ту у Сотину, је ли било неког расељавања лица хрватске националности, је ли вам познато то?

Сведок Милан Остојић: Прво сазнање о расељавању, односно исељењу ја сам то у изјавама има, начуо када се, не знам тај дан када је било, међутим претпоставио сам да је тај дан био вероватно недеља, јер ја сам знао моја фамилија је била у Београду, односно Калуђерици у избеглиштву, ја сам кад год сам могао викендом одлазио до њих, имао сам и ту могућност, имао сам своје возило, службено сам ишао као директор посла је било да вам не кажем много, тако по повратку једно, тај дан, ја претпостављам да је била недеља и дан данас не знам да ли је, али по датумима начуо

сам и чуо сам каже сутра ће бити селиће неке Хрвате из Сотина, то је прво сазнање које сам ја чуо и има ту у изјавама како сам реаговао и тако даље.

Председник већа: Добро, а реците ми када се излазило из села Сотин у то време, јесу биле неке страже, пунктови, је ли могло да се изађе да се уђе ко хоће да изађе, како је то било?

Сведок Милан Остојић: То могу тачно да кажем.

Председник већа: Реците.

Сведок Милан Остојић: Пошто сам ја много излазио, а био сам и на пословима таквим и тако, из села Сотин а и из других места без војне пропуснице нико није могао да оде даље, међутим било је потребе да се ради на њивама тада и командант места он то зна, пропуснице је могло да се пише у месној заједници, и у Територијалној одбрани људима који иду ван села, а иду на њиву да раде.

Председник већа: Добро, разумем вас.

Сведок Милан Остојић: И оне су писане и Србима и Хрватима, није тачно само Хрватима што сад они говоре.

Председник већа: Добро, али у сваком случају без пропуснице се није могло изаћи?

Сведок Милан Остојић: Наравно да није могло.

Председник већа: Добро, а реците ми ово, да ли сте Ви чули о неком састанку у просторијама месне заједнице да су прављени неки спискови, да ли вам је то нешто познато, да ли сте можда били присутни?

Сведок Милан Остојић: Знам о чему причате, међутим ја о томе не знам ништа, пошто сам ја много пре тог времена био искључен из свега тога.

Председник већа: Добро.

Сведок Милан Остојић: Ја сам био као в.д. директор у згради кооперације тамо ми је било и радно место, тамо сам и одлазио сем дакле када нисам био ван места, а ишао сам ван било је обавеза много.

Председник већа: Добро, а били сте в.д. директор чега?

Сведок Милан Остојић: То је предузеће „Сотин“ које је основано, то је део „Вупика“ који је гравитирао Сотин.

Председник већа: Добро. Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца: Реците Ви сте рекли данас у исказу да после 15 до 20 дана након 15.10. Ви више нисте били у месној заједници то што сте били пре тога је ли тако?

Сведок Милан Остојић: Да, нисам баш тако рекао, ја сам био искључен из тамо где је штаб био, ту је месна заједница и штаб територијалне одбране, ја сам био у кооперацији ово што сам сада рекао у згради, међутим у позиву када сте нешто требали, наравно ја нисам био неовисан, ту је главна личност и главни ко командује, ту је командант места, то је тако функционисало, а иза њега, а нама надређени па и мени као директору био је командант територијалне одбране. То је просто таква функција. И када је било потребе они мене када су, када сам ја био одстрањен практично од тога и када су ме позвали ја сам дошао не знам по ком питању, сада не могу да се сетим да реферишем како фирма, како ово, како оно.

Заменик тужиоца: Разумем Вас, кад већ причате о томе, о том устројству и надлежности функционисања власти да кажем и цивилне и војне, ако сам ја Вас добро разумео, значи надређен свима вама је војска, је ли тако ЈНА, све је под контролом војске?

Сведок Милан Остојић: Апсолутно.

Заменик тужиоца: У ком смислу?

Сведок Милан Остојић: У сваком смислу, дакле они су били ти коме смо ми сви док сам ево и ја био, сада говорим ја док сам био на функцији председника месне заједнице, и као в.д. директор, ми смо сви одговарали и били прозивани код команданта места у смислу сада да набројим и зашто, где је било стриктно наређено то морам рећи, да не смемо дирати Хрвате, да не смемо пљачкати њихову имовину, да не смемо обијати куће, што се тиче исхране, заједно мора војска ће дати храну, а ми морамо организовати та храна да се дистрибуира, и Србима и Хрватима, а оно дакле било је то већ знате из предмета, тамо у једној просторији то је кафана била и тако даље, где смо ишли да једемо, а наше је било да сервирамо свима дакле и Србима и Хрватима, да носимо и Србима и Хрватима ко не може да дође и тако, то су била питања, и стално смо били прозивани зашто се обила кућа овог Хрвата или оног Хрвата или Србина на крају крајева кога није било тамо, јер је било много празних и тако даље, то је због тога смо често били прозивани и наравно ако морамо ићи ван, морали смо ићи по дозволу у команду места и ја и сви други да би могли изићи и ићи до Шида и тако даље.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца: Да ли Ви имате неке заједничке састанке, да ли имате реферисања колико је то често када је у односу са војском, односно ЈНА везано за функционисање овога о чему сте причали малоприје, значи да ли је то свакодневно реферисање, договарање, како то изгледа, коме се реферише?

Сведок Милан Остојић: Па оно што се ја могу да сетим дакле не могу наравно да се сетим свих дана, али нарочито тих првих дана када је све то морало да се устроји и организује, било је могао би сада рећи овако не баш са 100% сигурношћу али врло често, можда и свакодневно јер људи су како год да ми закључамо рецимо капију и ставимо ланац, завежемо, било је неко обије по ноћи, да ли је то обила војска или није, и ту смо били прозивани јер то тако не сме, и још шта је било, а то морам рећи, наређено је било да се ставе, обележе куће и Срба и Хрвата, дакле не само Хрвата што говоре са белим плахтама, чаршавима, пешкирима, зашто, да војска зна која нас не

позна, ко је у којим кућама има некога да не сме нико да се узнемирава па био то Србин или Хрват. То морам казати за господина који је ту био изричит. Ето то морам рећи.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца: Реците ми, говорите да постоји месна заједница, говорите да постоји територијална одбрана, милиција, какав је однос између тих субјеката, да ли су то равноправни субјекти, ко коме наређује то ми реците.

Сведок Милан Остојић: Разумем. Организовано је на следећи начин, а то није било само у Сотину, морам вам рећи то је било и у другим местима, дакле сад изузимамо војску и главно, сада говорим ово што Ви питате, основана је територијална одбрана, где је био командант територијалне одбране, он је био први број 1 што се тиче нас мештана који ту јесмо, дакле и војске и цивила. Значи то је та шема, то сам ја негде и давао и ту нема тајни. Затим он је имао устројено оно штаб територијалне одбране, то је значи официр за безбедност, официр за везе и тако даље да ту не улазимо.

Заменик тужиоца: Немојте толико детаљно, него само у вези милиције и територијалне одбране, па да бар....

Сведок Милан Остојић: Цивилна власт сада, сви подлежемо дакле команданту територијалне одбране, сви дакле и цивилна власт основан је месни одбор, месни одбор који бира, који је највиши орган цивилне власти тако смо га доживљавали и тако то функционисало, он је бирао председника месне заједнице и у свему томе полиција је исто изабрана ја не знам како која је шема била, углавном морала је да се оснује полиција, и командир полиције такође је одговарао команданту територијалне одбране.

Заменик тужиоца: Реците ми како се зове, Ви сте напустили то место, објаснили сте шта и како, због немогућности дуализма функција и тако даље.....

Сведок Милан Остојић: Извињавам се, више је било због тога што ја нисам одговарао као такав са мојим схватањима и погледима у вези свега тога.

Заменик тужиоца: Добро, уреду. А ко Вас је заменио на том месту?

Сведок Милан Остојић: На моје место је, мене је заменио Мирко Опачић.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Милан Остојић: Он је постављен.

Заменик тужиоца: А реците ми ко је одлучио да се постави Милошевић за командира територијалне одбране?

Сведок Милан Остојић: Е то не знам ни дан данас ни ја, пошто сам био ја ван свих тих, дакле ја сам радио као директор, био у кооперацији, позван само када да, једног тренутка он је заменио Слободана Ковачевића када је овај отишао за Илок, како је он постављен на функцију то ја не би могао рећи, да ли је, то је вероватно и командант места морао да аминује како се оно каже, и вероватно су га предложили из

места, из Сотина ти који су били у штабу, ја стварно не знам како он то најбоље зна како је постављен за команданта он то ја не знам.

Заменик тужиоца: Након тога што Ви више нисте у месној заједници на том месту, објаснили сте све то, да ли настављате да живите у Сотину?

Сведок Милан Остојић: Тако је, тако је, ја живим, наравно имам униформу као и сви други, стражарим као и сви други и тако даље.

Заменик тужиоца: Када сте рекли да се на тим пункторима пролазило на начин на који сте објаснили, да ли се то односи и на возила, значи када иде возило да ли му треба пропусница и за возило без обзира да ли је цивилно или војно да прође те пунктове, да ли се сећате?

Сведок Милан Остојић: То верујте ја сам ишао често, ја мислим да је уписано и возило, ја сам тада имао комби „Ривал“ као службено возило па сам ишао, касније смо имали и возача, али много времена пре тога сам ја ишао сам.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок Милан Остојић: Не могу се сетити да ли је и возило, верујте ево сада ја мислим да да, али ово када се иде на њиве ако иде трактор и то, мислим да не, али нисам сигуран.

Заменик тужиоца: Да ли сте ви у месној заједници некада требовали возила од војске?

Сведок Милан Остојић: Док сам ја био....

Председник већа: Да ли сте тражили, тражили возило?

Сведок Милан Остојић: Док сам ја био ја мислим, знате шта сам тражио док сам ја био, тражили смо да војска оде да разминира нека места где смо требали да радимо, ако смо проценили да ту има тенковских мина, јер било је случајева да комбајн наишао на мину и тако даље.

Заменик тужиоца: Знате шта ме уствари занима, могу да поставим директно, када се узима возило од војске да ли се добије и возач војни или добијете само возило, то ме занимало?

Сведок Милан Остојић: Не знам, ја сам рекао требали би то да погледате, разминирате.

Заменик тужиоца: Само оно чега се сећате.

Сведок Милан Остојић: Да, да.

Заменик тужиоца: Немам више питања.

Председник већа: Одбрана, адвокат Вукотић је ли има питања за сведока?

Адв. Војислав Вукотић: Адвокат Вукотић нема питања за сведока.

Председник већа: Добро, адвокат Никола Николић нема. Адвокат Душан Игњатовић?

Адв. Душан Игњатовић: Душан Игњатовић бранилац Мирка Опачића, добар дан.

Сведок Милан Остојић: Добар дан.

Адв. Душан Игњатовић: Имам само неколико питања. Да ли можете да ми кажете чиме се бавила месна заједница у Сотину у то време?

Сведок Милан Остојић: Па месна заједница у то време се бавила са безброј пролема да вам кажем, безброј проблема, морам да кажем када смо дошли, Сотин је био готово напуштено место када смо, морам сада да испричам ту ситуацију, дакле Срби, велика већина је напустила прије тога Сотин, Хрвати многи су отишли, велика већина, а они који су били они су се разбежали у страху, плаше се и тако даље. А Сотин је остао без струје, без воде, свака кућа, то је сеоска кућа имала је стоке, свиње и тако даље, пре тога је прошла нека јединица па је поразбијала Сотин како се оно каже тенковима не знам ја прозоре, неке куће је срушила и тако даље, све сва, кукурузи, виногради, сва летина била је на њивама, све то је чекало нас који смо тамо дошли и плус прије свега војни задаци који ти се одреде тада да идеш не знам ја као на пример морало се ићи на Вучедол тамо је била нека оклопна јединица, па свакодневно морало је тамо отићи не знам ја 10-20 људи да тамо стражари и тако даље. То је ситуација коју смо ми затекли у Сотину. Полако се покоји вратио и Хрват, полако се покоји враћао и Србин, али требало је организовати, струје није било, воде није било, стоку треба хранити, дакле све је то чекало тамо, то је та ситуација.

Адв. Душан Игњатовић: Рекли сте мало пре за ову шему како је изгледала, како је изгледао однос између органа који су успостављени у Сотину, ја морам ипак директно да Вас питам, да ли сте док сте били председник месне заједнице могли и да ли сте икада издали наредбу територијалној одбрани Сотина?

Сведок Милан Остојић: Наравно никада јер то није било ни могуће. По самој хијерархији то није било могуће. Тако ствари стоје.

Адв. Душан Игњатовић: Да ли је у односу са територијалном одбраном, да ли су месна заједница и територијална одбрана доносиле одлуке заједно?

Сведок Милан Остојић: Свакако, свакако. Толико проблема на тако малом простору у једном месту морало се заједно, шта то значи доносили одлуке заједно, ја говорим ево сада из мог угла, ујутро када требају људи наравно да би се обавили ти многи послови, требали су људи, сви мушкарци Срби су били обучени у униформе и командант територијалне одбране прво он има приоритет и он на крају крајева одлучује, он узима толку и толку групу људи, већ шта треба, ја сад не знам, да не бројим које задатке, а оно шта остане буде препуштено мени као директору те фирме, а пошто сам био и председник месне заједнице, а пошто су то све практично исти

послови, нема ту, све је то један проблем био, онда сам добио те људе који са пословођама били су распоређени овамо или онамо на одређене послове које треба.

Адв. Душан Игњатовић: Хтео сам још да Вас питам за Мирка Опачића, колико дуго познајете Мирка Опачића?

Сведок Милан Остојић: Па Мирка Опачића као и све друге познам од рођења и његову, ја сам мало старији па дакле познам га цео живот и њега и његову породицу наравно.

Адв. Душан Игњатовић: Реците ми да ли Вам је познато да је Мирко Опачић икада малтретирао, поготово у то време неке Хрвате, да их је тукао, да је имао неке свађе са Хрватима у то време?

Сведок Милан Остојић: Па што се тиче Мирка Опачића у односу на многе друге знам га боље из тог несретног времена, пошто смо ми заједно обучени, обукла нас војска у Шиду и заједно смо кренули из Шида па били не знам ја, 20 дана у Товарнику, стражарили, па онда дошли на Јаково, ту ди смо и дошли, кад смо ишли према Сотину у једном тренутку и тако даље, ди Мирко нигде, дакле нигде, оно што ја знам, а знам га, цело време смо у тој несрећи били, никада није показао нетрпељивост ни према оном другом, сад говоримо наравно према Хрватима или несрбима како би рекли, никада није показао нетрпељивост а да не кажем да је нешто, не да ја њега сад глорификујем, ја немам зашто, немам разлога а наравно никад нисам лагао па ни сада. То је оно што ја могу рећи о Мирку, ако ме то питате.

Адв. Душан Игњатовић: На крају Ви ћете ми председнице ускратити питање ако је оно, морам да Вас питам. Њему се овде ставља на терет да је направио списак и дао списак да се ликвидира 13 људи, да ли верујете да је он био способан за тако нешто?

Сведок Милан Остојић: Кад ме питате о том списку и да га је он направио, ја не могу рећи ни да јесте ни да није, али познавајући Мирка ја би руку, како наш народ каже ставио у ватру да он списак за ликвидацију није могао направити. То је моје мишљење.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала немам више питања.

Председник већа: Добро. Колегеница Мајкић? Немате питања. Бранилац Радоје Алексић јел имате питања за сведока?

Адв. Радоје Алексић: Имам питања.

Председник већа: Изволите.

Адв. Радоје Алексић: Сведок нам је рекао да је господин био изричит да се обележе куће у којима се живи па да нам каже на ког је то господина мислио у Сотину?

Сведок Милан Остојић: Кад сам то рекао ја сам мислио прије свега на команданта места у то време капетана Милинковића.

Адв.Радоје Алексић: Хвала. И друго питање да ли сте познавали потпуковника Димовског који је био надређен капетанима Милинковићу и Немањи Јанковићу?

Сведок Милан Остојић: Не, не могу да се сетим, можда сам га видео у то време, али ја не могу да се сетим...

Адв.Радоје Алексић: Који је био њихов надређени и који је оно што се каже главнокомандујући ту био?

Сведок Милан Остојић: Ето видите, ја на пример, ми смо доживљавали и тако нам се капетан представио и он и онај прије њега да је он командант места и да њему подлежу сви. Ко је у њиховој хијерархији коме како био стварно не знам.

Адв.Радоје Алексић: Да ли сте познавали питање је, тог Димовског?

Председник већа: Каже да не може да се сети.

Председник већа: Не, можда сам га видио ако је био тамо и...

Адв.Радоје Алексић: Немам питања.

Председник већа: Добро. Оптужени јел има питања за сведока? Нема. Остојићу јел то све што имате да кажете, немате нешто још да додате што Вас евентуално нисмо питали?

Сведок Милан Остојић: Па да ја не препричавам ја сам све рекао што сам имао, имате Ви ту у папирима.

Председник већа: Добро. Реците ми овако, јел имате неке трошкове Ви, одакле сте дошли?

Сведок Милан Остојић: Из Новог Сада.

Председник већа: Јел имате за аутобуску карту, како сте дошли?

Сведок Милан Остојић: Дошо сам аутом, управо ове девојке су ме питале и ја кажем како ви имате тарифу и исплатите по километру, плус има путарина и то је.

Председник већа: Сведок тражи трошкове за превоз обзиром да је дошао из Новог Сада за долазак из Новог Сада до Београда и натраг.

Дошли сте својим возилом јел?

Сведок Милан Остојић: Тако је.

Председник већа:

Својим возилом, па му је Служба за подршку и помоћ сведоцима у договору са њим одредила трошкове од 2.580,00 динара, то су они по километражи израчунали.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се трошкови на име бензина од Новог Сада до Београда и натраг сведоку Милану Остојићу у износу од 2.580,00 динара.

Остојићу сад кад изађете ту ће ...

Сведок Милан Остојић: И путарина, ја не знам јел ту и путарина.

Председник већа: И путарина, и на име путарине. Биће ту ова службеница која пружа подршку и помоћ сведоцима па ће Вам бити то исплаћено.

Сведок Милан Остојић: Хвала.

Председник већа: Сведок нема више ништа да изјави.

То је све за данас, можете ићи. Хвала Вам лепо, довиђења.

Сведок Милан Остојић: Хвала, хвала, довиђења.

Председник већа: Нека уђе сведок Жељко Мијаковац

Испитивање сведока МИЈАКОВАЦ ЖЕЉКА

Добар дан. Само личну карту Жељко.

Пред судом се налази сведок Жељко Мијаковац чији се идентитет утврђује увидом у личну карту регистарски број 16486 издату 17.01.2001. године у Бачкој Паланци.

Жељко реците ми овако, Ваши подаци лични јесу ли исти као овде што сте давали пред Тужилаштвом за ратне злочине од 21.02.2013.године, Ваши лични подаци, име оца, матични број, занимање, адреса.

Сведок Жељко Мијаковац: Исти, исти.

Председник већа: Исти, добро.

Са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ број 1/13 од 21.02.2013. године.

Ви ћете данас бити овде саслушани као сведок, дужни сте да пред судом говорите истину, лажно казивање представља кривично дело за које је предвиђена казна затвора до пет година и нисте дужни да одговарате на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложили себе или своје блиске сроднике наведене у члану 94 став 1 ЗКП-а тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Сведоци полагају заклетву, ту испред Вас се налази текст заклетве па прочитајте. Наглас само, наглас прочитајте.

Сведок Жељко Мијаковац: Јесам прочитао.

Председник већа: Али прочитајте да чујемо, на глас само.

Сведок Жељко Мијаковац: Својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Јел прихватате то?

Сведок Жељко Мијаковац: Прихватам.

Председник већа: Добро. Жељко реците ми овако, Ви сте давали овде изјаву пред Тужилаштвом за ратне злочине на записнику од 21.02.2013.године о догађајима у селу Сотин, односи се на период крај 1991.године, октобар, новембар и децембар 1001.године, да ли остајете при тој изјави коју сте дали?

Сведок Жељко Мијаковац: Да.

Председник већа: Остајете, добро. Ајте овако да нам мало овде сад поновите и да нам разјасните у вези са овим догађајима '91.године у Сотину, јел постојала, јесу ли били формирани неки органи власти, јел била територијална одбрана, јел била месна заједница, јел била полиција, где сте Ви припадали, којим од тих органа власти и да ли знате шта у вези са ова три догађаја која нас овде интересују из оптужнице. Један се односи на страдање Стјепана Штера и Снежане Блажевић, други на страдање поштара Марина Кушића. Јел ме чујете?

Сведок Жељко Мијаковац: Чујем, чујем.

Председник већа: Добро, и трећи на страдање 13 цивила хрватске националности 27.децембра 1991.године, кад су 13 лица убијени Марко Филиповић, Ката Филиповић, Славица Цицварић, Крешимир Ђукић, Марко Кушић, Магдалена Кушић, Ивица Матијашевић, Андрија Рајс, Марко Рагуж, Мирјана Рагуж, Мирослав Рагуж, Хенри Сили и Жељко Војковић. Значи да ли шта знате у вези са ова три догађаја и реците ми шта је то било у Сотину, јесу ли постојали територијална одбрана, милиција?

Сведок Жељко Мијаковац: Јесте.

Председник већа: Постојала је јел?

Сведок Жељко Мијаковац: Територијална...

Председник већа: Јесте ли Ви припадали некој, где сте Ви били?

Сведок Жељко Мијаковац: Ја сам био у милицији.

Председник већа: У милицији, добро. А реците ми јел Вам познат Митровић Драган оптужени?

Сведок Жељко Мијаковац: Јесте.

Председник већа: Јесте. Где је он припадао?

Сведок Жељко Мијаковац: Код мене био.

Председник већа: У милицији?

Сведок Жељко Мијаковац: Да.

Председник већа: А јел Вам познат Мирослав Милинковић?

Сведок Жељко Мијаковац: Милинковић Мирослав?

Председник већа: Да.

Сведок Жељко Мијаковац: Јел он, ја не знам јел он био војно лице у команди села.

Председник већа: Команди села, добро.

Сведок Жељко Мијаковац: Милинковић...

Председник већа: Јесте.

Сведок Жељко Мијаковац: Тако се нешто сећам.

Председник већа: Добро. А Мирко Опачић?

Сведок Жељко Мијаковац: Мирко Опачић је био у територијалној одбрани.

Председник већа: У територијалној одбрани. А Лончар Драган?

Сведок Жељко Мијаковац: Лончар Драган па он је припадао територијалној одбрани али он није био у тој згради него је био на стражи у једној улици.

Председник већа: Добро. А Жарко Милошевић?

Сведок Жељко Мијаковац: Он је био командант територијалне одбране.

Председник већа: Добро. Је ли Вама нешто познато у вези са страдањем ово двоје лица, јесте ли знали Стјепана Штера и Снежану Блажевић?

Сведок Жељко Мијаковац: Јесам.

Председник већа: Јесу ли они сотинчани, ту из Сотина?

Сведок Жељко Мијаковац: Женска јесте а он није, само се приселио ту.

Председник већа: Добро. А јел Вам познато нешто да су они страдали, ко их је то убио, шта је то било?

Сведок Жељко Мијаковац: То сам само чуо, ко, шта и ди немам појма.

Председник већа: А кад сте то чули?

Сведок Жељко Мијаковац: Па у кафани или негде, на пример у задруги тамо док смо радили.

Председник већа: А у вези са страдањем овог поштара Марина Кушића дал Вам је шта познато, јесте ли познавали Марина Кушића?

Сведок Жељко Мијаковац: Јесам.

Председник већа: Добро.

Сведок Жељко Мијаковац: Поштар код нас био у селу и једном приликом сам ушао у станицу милиције, ишо сам обић једнога белајца који је пилио дрва старим људима, и вратио се назад и видим њега нешто пише там за столом. Шта ти радиш ту и шта то пишеш? Изашо је Ковачевић и реко, он ми је био као командир, Мирко, а ја сам као његов заменик.

Председник већа: Добро.

Сведок Жељко Мијаковац: Каже немој га ништа питати изађи ван пусти га да пише и ја сам отишо.

Председник већа: А јел био тад овај Кушић можда јесте ли приметили да је био ударан или нешто, по лицу или нешто, јесу ли имали...?

Сведок Жељко Мијаковац: Кушић?

Председник већа: Да, да, Марин Кушић.

Сведок Жељко Мијаковац: Нисам ништа, он је нормално седио за столицом и...

Председник већа: Нормално седео.

Сведок Жељко Мијаковац: Он седео на столици и за столом писао.

Председник већа: А јесте ли чули да је он страдао?

Сведок Жељко Мијаковац: Јесам после, да.

Председник већа: А јесте ли чули ко је то био, шта је било, како је страдао?

Сведок Жељко Мијаковац: Не знам, ја што сам чуо то, шта ја знам није ни за мене меродавно а ја верујем и за Вас.

Председник већа: А у вези са страдањем...

Сведок Жељко Мијаковац: Не знам ни ди су га одвели одатле, ни ди је остао, ни ништа не знам ето, нисам био ту, ја сам отишо, кад ми је рекао да идем ван ја сам отишао.

Председник већа: Добро, а у вези са страдањем ових 13 цивила 27.12.1991. године, јел Вам познато шта ту?

Сведок Жељко Мијаковац: Исто сам после чуо шта се десило, исто тако у кафани и на улици од пар људи ди причају и дошо сам једно јутро у станицу милиције и видео сам војно возило унутра, и видио сам Жарета Милошевића, видио сам некога иза кола тамо али му видим само од кољена доле чизме и оно, ја не знам ко је био тај иза кола. Код задњег дворишта, ја мислим да су мокрили оба двојица, био је мали овај. Како се зове?

Председник већа: Митровић.

Сведок Жељко Мијаковац: Митровић и „Брко“ један. Јел он ту?

Председник већа: Није.

Сведок Жељко Мијаковац: Али не знам да ли су они били ради тога ту што су они ишли да раде, пошто су они били у служби милиције ишли су на пунктове да чувају пункт, да контролишу улаз и излаз из села, да се шетају по селу да не би неко нешто крао по кућама и тако, они су ту обавезу...

Председник већа: Ради безбедности јел?

Сведок Жељко Мијаковац: Ми смо ту обавезу имали, полиција. Не знам ни да ли су спавали ни да ли су дошли уопште, ту смо ми спавали у милицији тој, сви полицајци, после пар дана ишо свак својој кући, међутим они нису имали у Сотину кућу, они су били у милицију или можда отишо код колеге, негде спавао.

Председник већа: А јел знате одакле је дошао Митровић у Сотин?

Сведок Жељко Мијаковац: Па ја сам чуо да је из Вршца, не знам.

Председник већа: Добро. И?

Сведок Жељко Мијаковац: И видио сам ди је ушо Рајс Андрија и Ђукић, не Хрвоје нег Крешо, из милиције су ушли у кола у та војна кола.

Председник већа: Јел то камион био, шта је било?

Сведок Жељко Мијаковац: Камион.

Председник већа: Камион.

Сведок Жељко Мијаковац: Не знам јел 150-ка звана, пошто ја знам та возила.

Председник већа: Само сте њих двојицу видели Рајса и Ђукића?

Сведок Жељко Мијаковац: Да.

Председник већа: Друге нисте видели?

Сведок Жељко Мијаковац: Не. То јутро.

Председник већа: То јутро, да, да.

Сведок Жељко Мијаковац: Али сам сматрао као и што сваки дан је била радна акција неко је ишао на фарму да рани свиње, то је фарма била дотова свиња, почели су се грист, већ немају хране довољно, па смо ишли на њиве брати са берачима кукурузе па довозили и правили храну да прехранимо то и после је то ишло за Карађорђево се товариле те свиње и поготово те начете свиње, нагрижене, ишли су и то људи товарит, то су и наши радили као и ти Хрвати. Сви смо били измешани, ишли су пилат дрва, ишли су по селу оне краве и оно све водили у кланицу и тамо у то свињогојство да се хране и прасиће купили околу и свиње по баштама и..., пуно село било. Било је и рањени и цркнутих свиња и свега, и то се све носило закопавати и...тако да је била обавеза сваки дан рада.

Председник већа: Добро. А реците ми да ли сте Ви чули за неке спискове било Хрвата било Срба за иселење да су се правили у месној заједници или у полицији, јесте ли чули нешто у вези с тим?

Сведок Жељко Мијаковац: Исто после, и то ево сад кад сам био пре две године сам чуо, а не знам ништа о списковима ни ко је правио ни ко је на списковима нити сам знао број људи ни имена ни ништа. О томе стварно ништа не знам.

Председник већа: Добро. А јел милиција некад приводила нека лица ту у станицу милиције?

Сведок Жељко Мијаковац: Јесте.

Председник већа: Јесте ли Ви неког приводили или сте присуствовали кад је неко био привођен?

Сведок Жељко Мијаковац: Ја сам дошо исто у милицију пре можда пола сата него што је доведен Рајс Андрија, то је увече било, претходни дан увече, пола сата сам можда прије ушао у станицу и био је Драча Саша тамо са мном, њега сам затеко у станици.

Председник већа: Кога?

Сведок Жељко Мијаковац: Драча Сашу. И били смо ту заједно и кад су, случајно сам погледао кроз прозор и видим Рајса Андрију и Иву Матијашевића улазе у станицу.

Председник већа: Јел их то неко доводио, приводио?

Сведок Жељко Мијаковац: Они су ишли сами а за њима је после, шта ја знам, минут, два, три, колико је било не сећам се тачно, је ушо Горан Павић и..., нисам сигуран да ли и мали Безбрадица један момак.

Председник већа: Предраг јел?

Сведок Жељко Мијаковац: Јесте Предраг, али они нису одмах ишли за њима па да кажем да су их они водили или нешто, него можда минут, два, три, пет не знам колко они су дошли у станицу, ушли код мене тамо где сам ја био у кухињи и ја и Саша Драча, погледали, изашли напоље и отишли.

Председник већа: Ви изашли, јел?

Сведок Жељко Мијаковац: Не, они.

Председник већа: Они?

Сведок Жељко Мијаковац: Они су изашли. После је дошао Васиљевић један, умро је он.

Председник већа: Вељко?

Сведок Жељко Мијаковац: Вељко и рекао ми је реко ти је Милошевић да поставиш ту стражу ди су ти ушли у ту кућицу.

Председник већа: Значи њих двојица су остали унутра, Рајс и Матијашевић?

Сведок Жељко Мијаковац: Па вероватно су остали, ја их нисам...

Председник већа: Пошто су ова двојица која су их довели изашли јел?

Сведок Жељко Мијаковац: Они су отишли.

Председник већа: Добро, а реците ми....

Сведок Жељко Мијаковац: ...А веровато су они остали ту док сам видио Рајса ујутру да улази.

Председник већа: Добро, а реците ми овако Жарко Милошевић шта је он био тад кажете у Сотину?

Сведок Жељко Мијаковац: Па ја мислим да је био командант територијалне одбране.

Председник већа: Па јел он могао да наређује полицији?

Сведок Жељко Мијаковац: Па он је глава за све.

Председник већа: За све, јел.

Сведок Жељко Мијаковац: Он је главни у селу.

Председник већа: Добро.

Сведок Жељко Мијаковац: Осим војске ове што смо имали, редовне ЈНА. Али је он нама наређивао.

Председник већа: Реците ми када сте излазили из села Сотин, јесу ли постојали неки пунктови, јел се могло тако изаћи, ући како је ко хтео, јесу ли требале неке дозволе, пропуснице?

Сведок Жељко Мијаковац: Трбала је, на пример ја који сам радио као возач и возио камион по потреби за „Вупик“ Вуковар, ако идем по храну у Суботицу или у Београду или не знам ди да не набрајам, у Србију да довезем 20 тона хране, рибљег брашна или сунцокретове сачме што иде у концентрат за мешање, ја сам морао добити дозволу од команде војне. Не од Милошевића него од војне команде.

Председник већа: Од војне команде. Значи војска је давала дозволе, није се могло изаћи без...

Сведок Жељко Мијаковац: Не може изаћи нико.

Председник већа: А добро, кад добијете ту дозволу, јел пише да излазите и камион и возач, Ваше име, тако је стајало?

Сведок Жељко Мијаковац: Моје име, презиме, име како се назива камион, регистарски број камиона, војна пошта која је издала дозволу.

Председник већа: Добро. Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца: Пробајте мало да нам појасните тај догађај о коме сте причали око довођења Матијашевића и Рајса увече. Ви кажете да сте били са Драчом у станици милиције...

Сведок Жељко Мијаковац: Да.

Заменик тужиоца: Да су их довели ова двојица, односно да су дошли мало касније од њих, не можете да кажете да ли су их довели, дал шта...

Сведок Жељко Мијаковац: Њих два су, тај Рајс и Матијашевић ушли у ова два мало касније дошли за њима.

Заменик тужиоца: У сваком случају они остају Рајс и тај други човек Матијашевић остају ту у тој истој згради где сте Ви?

Сведок Жељко Мијаковац: Највероватније да су остали, ја нисам проверавао.

Заменик тужиоца: Да ли сте Ви тада видели да њих смештају у неку просторију или не?

Сведок Жељко Мијаковац: Не.

Заменик тужиоца: Нисте.

Сведок Жељко Мијаковац: Била је иза мене просторија иза те кухиње ал дал су они ушли у ту просторију или у неку другу...

Заменик тужиоца: Дал Вам је можда Драча говорио да су они њих ту оставили у некој просторији или не?

Сведок Жељко Мијаковац: Молим?

Заменик тужиоца: Да ли Вам је Саша Драча говорио и рекао да су их оставили ту у тој некој просторији поред вас...

Сведок Жељко Мијаковац: То није ни он видио кад сам ја њега затеко у кухињи.

Заменик тужиоца: Јел Вам тада прилази тај Вељко Васиљевић или не?

Сведок Жељко Мијаковац: После, после тога је дошао Васиљевић и рекао ми да поставим стражу, реко је немам кога да постављам, ни једног полицајца ту нема.

Заменик тужиоца: А шта је био тај Васиљевић у односу на Вас?

Сведок Жељко Мијаковац: Васиљевић обични полицајац.

Заменик тужиоца: Па кад он то Вама каже постави стражу, како Ви то схватате?

Сведок Жељко Мијаковац: Реко ми је да му Милошевић наредио да поставим стражу. Реко немам ја кога да постављам нит ћу је постављат, ја одох кући, мене је мама звала, мени се крмача прасила да извинете и замолила да дођем код мене у суседној кући је била војска ЈНА и ја сам однио од агрегата струју довео тамо да она може да обави тај посао са крмачом.

Заменик тужиоца: Да ли после тога док сте Ви још ту долази Милошевић?

Сведок Жељко Мијаковац: Не, нисам Милошевића видио.

Заменик тужиоца: То Вас питам зато што сте овде у истрази кад сте говорили мало нешто другачије говорили, ја ћу Вам то касније предочити све комплетно, реците ми само још нешто везано за то сутра ујутру, када Ви сутра ујутру долазите ту поново у станицу милиције?

Сведок Жељко Мијаковац: То је дошо кад је ко хтео.

Заменик тужиоца: Кад сте Ви дошли, да ли се сећате?

Сведок Жељко Мијаковац: А, не знам ни ја...

Заменик тужиоца: Рано ујутру, око подне или како?

Сведок Жељко Мијаковац: Ма јок, било је негде, шта ја знам, отприлике, али не сећам се тачно, немојте ме држати у сат времена, седам, осам, девет сати.

Заменик тужиоца: Добро, добро.

Сведок Жељко Мијаковац: Била је магла да ниси прст пред оком видио.

Заменик тужиоца: Ви кажете да улазе у камион, у камион улазе сад сте рекли чини ми се Рајс и...

Председник већа: И Ђукић..

Заменик тужиоца: Ђукић Крешо.

Сведок Жељко Мијаковац: Рајс и Ђукић Крешо, да.

Заменик тужиоца: Видите их да улазе у тај камион.

Сведок Жељко Мијаковац: Да.

Заменик тужиоца: У који део камиона улази у товарни сандук или напред или где?

Сведок Жељко Мијаковац: У товарни сандук али од назад.

Заменик тужиоца: Од назад?

Сведок Жељко Мијаковац: Да.

Заменик тужиоца: Јел била...

Сведок Жељко Мијаковац: А камион је окренут према напред, одатле сам ја ушо, значи ја не видим назад да ли има неког укамиону или нема.

Заменик тужиоца: Не видите ни да ли је спуштена цирада или није?

Сведок Жељко Мијаковац: Не видим ја ништа. Само је прошло из тога правца и ту је и Милошевић био да ли је ушао, вероватно јесте.

Заменик тужиоца: Е сад бих ја ако ми дозволите судија само неке...

Председник већа: Да му предочите.

Заменик тужиоца: Предочио тај његов исказ. Каже овако не сећам се тачно датума, затеко сам се у станици милиције заједно са Сашом Драчом, видео сам да неко доводи Рајса и Матијашевића и тако даље, нисам сигуран да ли га је довео тај Павић или не, ни Саша и тако даље, смешта их у неку просторију која је била у саставу те куће у којој смо били Драча и ја, нешто касније дошао је и Вељко Васиљевић који је захтевао од мене да одредим неке људе који ће стражарити испред те просторије, ја сам то одбио, реко ми да је то наредио командант ТО, нисам питао поименце о коме се ради, нешто касније дошао је и Жарко Милошевић.

Председник већа: То сте рекли у истрази пред тужилаштвом да је дошао и Жарко Милошевић нешто касније.

Заменик тужиоца: Прошо је ту по тим просторијама, ништа ми није рекао јер ми нисмо тад били у добрим односима.

Сведок Жељко Мијаковац: Нисмо ни данас у добрим односима.

Заменик тужиоца: Што? Јесте ли у завади с њим тада били?

Сведок Жељко Мијаковац: Тада?

Заменик тужиоца: Тада.

Сведок Жељко Мијаковац: Тада нисам.

Заменик тужиоца: Нисте. Па јел био тад Милошевић или није? Не можете да се сетите или како?

Сведок Жељко Мијаковац: Не могу сад стварно да се сетим да ли је био или није.

Председник већа: Добро.

Сведок Жељко Мијаковац: Само знам да је Васиљевић рекао да је он наредио за ту стражу да се постави, реко немам ја кога, то је све ко ракова деца, нико никог није слушао. Нико никог није слушао.

Заменик тужиоца: Па онда значи Ви можете да одбијете и наређење том Милошевићу, ником ништа.

Сведок Жељко Мијаковац: Па могу, али се морам бранит.

Заменик тужиоца: Добро. Ви кажете даље отприлике исто наводите као данас везано за Рајса и Ђукића, неко их води према задњем делу камиона, не видим и тако даље, нисам сигуран али ми се чини да сам ову двојицу, али ми се чини да су ову двојицу водили Јокић Жељко звани Јокан, данас га не помињете.

Председник већа: Рајса и Ђукића.

Сведок Жељко Мијаковац: Јокан је...Јел ја нисам споменуо Јокана?

Заменик тужиоца: Нисте.

Председник већа: Нисте.

Сведок Жељко Мијаковац: Јокан је био, ту има неки не знам како ви кажете, анак неки, настрешница од куће уздуж куће где су улазили из тог анка у просторије, он је стајао ту на, код тог анка.

Заменик тужиоца: А Ви кажете чини ми се да је ову двојицу водио Јокић Жељко Јокан.

Сведок Жељко Мијаковац: Па ако их је испратио само, није ишо до камиона тамо.

Заменик тужиоца: Знате шта мене занима, нећу да Вас наводим нити било шта. Колико је ту људи било које сте Ви видели, ако сад кажемо да је ту био тај Јокан, јел дозвољавате могућност да је био тај Јокан?

Сведок Жељко Мијаковац: Јокан.

Заменик тужиоца: Мислим да сам препознао и Митровић Драгана. Мислим да сам препознао. Са задње стране је стајао Жаре, Жарко Милошевић, метар од камиона према згради, да би касније, добро, на питање адвоката Вукотића браниоца Митровића одговорили сте да је Драгана, да сте Драгана Митровића мислим препознао по гласу.

Сведок Жељко Мијаковац: Мало пре сам споменио, била је, је магла била, али Драган је имао нако груб глас, не знам, не ради се о овоме Драгану, него о оном Брки што смо га ми звали. Али они су били скроз код задњег дворишта тамо уз ограду, ја мислим да су...

Заменик тужиоца: Чији сте глас препознали?

Сведок Жељко Мијаковац: Молим?

Заменик тужиоца: Чији сте глас препознали?

Сведок Жељко Мијаковац: Као од Брке, Драгана.

Заменик тужиоца: Брке. Али видите овде говорите о Митровићу.

Сведок Жељко Мијаковац: Па Митровић је и он, јел он Митровић. А није, е онда је то моја грешка. Ја мислим да су оба два Митровића сам мислио да су они, стварно ја сам мислио да су они оба два Митровића.

Председник већа: Овај овде што седи јесте Митровић а тај Брка?

Сведок Жељко Мијаковац: Па и он, ја мислим да је и он Митровић, у томе сам ја, зато сам реко. Ја знам да си ти Драган Митровић. Не знам за то име.

Председник већа: Добро седите.

Сведок Жељко Мијаковац: Ја сам мислио да су оба два Драгана Митровића.

Заменик тужиоца: Два Драгана Митровића?

Сведок Жељко Мијаковац: Да. Стварно сам мислио да је Брко тај Драган Митровић.

Заменик тужиоца: А у којој јединици је био Брко?

Сведок Жељко Мијаковац: Молим?

Заменик тужиоца: У којој јединици је био Брко?

Сведок Жељко Мијаковац: Исто у милицији с њиме заједно.

Заменик тужиоца: Код Вас?

Сведок Жељко Мијаковац: Да.

Заменик тужиоца: Двојица исто Драган Митровић. Па видите да није?

Сведок Жељко Мијаковац: Па видим, саде видим да није.

Председник већа: А је ли и тај Брко дошо из...?

Сведок Жељко Мијаковац: Али то није сигурно, гарантујем, да се не кунем, неко избегавање или грешка, него сам стварно мислио да је он Драган Митровић.

Заменик тужиоца: Значи ово што Вам ја читам из истраге то објашњавате данас да то мислите да се ради о Драгану Митровићу са другим, други човек али није овај?

Сведок Жељко Мијаковац: То је Брко тај. Али и за њега знам да је Митровић.

Заменик тужиоца: Исто име и презиме?

Сведок Жељко Мијаковац: Да.

Заменик тужиоца: То никад нисте поменули, сад први пут.

Сведок Жељко Мијаковац: Нисам, али Драгана Митровића, јесам и мислим да сам поменио, ако је записао инспектор...

Заменик тужиоца: Не, не, само ово у тужилаштву.

Сведок Жељко Мијаковац: А то не знам. Али мислим да има у оном извештају што ме испитивао инспектор. Како се презива? Сетићу се, у Бачкој Паланци, три пута сам био с њиме причао. Мислим да му је генерал један презимена, Ојданић, Ојданић што ме испитивао, мислим да мора бити оба два Митровића уписана у...

Председник већа: Предраг Ојданић је ли?

Сведок Жељко Мијаковац: Не знам име.

Председник већа: У полицији што Вас је?

Сведок Жељко Мијаковац: У Паланци, да.

Председник већа: Да, у Бачкој Паланци.

Сведок Жељко Мијаковац: Још га ја питао шта му је онај генерал у Хагу што је. Он каже неки даљи род, то ми је одговорио.

Заменик тужиоца: Колико сте Ви сада били тамо видели ако можемо да рекапитулирамо, поред тог камиона како везано за овај догађај о коме причамо?

Сведок Жељко Мијаковац: Па тај што сам му видио ноге иза камиона....

Заменик тужиоца: Значи то је један...

Сведок Жељко Мијаковац: Он је са оне стране, Милошевић други, Драган и Јокан и тај Брко.

Заменик тужиоца: Колико је то људи, шест?

Сведок Жељко Мијаковац: Онај иза камиона један, Милошевић два, два Драгана – четири, Јокан пет, нико више, валда нико.

Заменик тужиоца: Овде говорите о три, односно четири лица, тројицу сте видели и ноге четвртог?

Сведок Жељко Мијаковац: Да.

Заменик тужиоца: Сада их набрајате пет. Колико их је било?

Сведок Жељко Мијаковац: Па колико их је било, сада што сам Вам рекао, један иза камиона, један...

Заменик тужиоца: Јер онда сте рекли три плус један 4, сада кажете пет, што то раније нисте рекли пет?

Сведок Жељко Мијаковац: Два Драгана, Јокан три, Милошевић четири и тај иза камиона пет, тако је...

Заменик тужиоца: А што онда нисте рекли...

Сведок Жељко Мијаковац: Били су ова четворица што сам их видео, то су та четворица, а онај не знам који је пети.

Заменик тужиоца: Тада нисте спомињали два Драгана Митровића, зато Вас то и питам. Немам више питања.

Сведок Жељко Мијаковац: Јесам спомињао.

Заменик тужиоца: Два Драгана Митровића? Нисте.

Сведок Жељко Мијаковац: Обадва су споменута и једани и други.

Заменик тужиоца: У истрази нисте спомињали, ево вам страна 5 и 6 записника па погледајте, ако не верујете.

Председник већа: Нема ту.

Сведок Жељко Мијаковац: И рекао сам још брчко тај Митровић, нагласио сам Брчко. Е сада ако он то није увео ту или ако има снимак.

Председник већа: И у полицији сте говорили, и у полицији сте говорили те људе су у камион уводили Јокић Жељко звани Јокан и Митровић Драган из Вршца, са стране су стајали Жаре, који је обично имао пиштољ и тако, мислим да су тада сви они имали аутоматске пушке, добро, ето отприлике то, не помиње нигде Брчко. Мислим да сви су имали аутоматске пушке, аутоматске пушке, само мало, ево видим, има испред тога каже који је обично имао пиштољ у футроли, али не могу да се сетим да ли му је то..., и резервиста кога смо звали Брчко који је држао аутоматску пушку...

Сведок Жељко Мијаковац: Е то је тај Митровић што сам ја мислио.

Председник већа: Добро, то у полицији. Само да, добро. Има ли тужилац још питања?

Заменик тужиоца: Па ево сада гледам, покушавам да нађем ту изјаву из полиције, па онда налазим...

Председник већа: То је од...

Заменик тужиоца: Видим, видим, уводили су их Јокић Жељко звани Јокан сада у Аустралији, и Митровић Драган из Вршца, са стране су стајали Жаре који је обично имао пиштољ у футроли за појасом, не могу да се сетим да ли га је имао и тада и резервиста којег смо звали Брчко који је имао аутоматску пушку, али не видим нигде, покушавам да нађем његов идентитет у лицу Драгана Митровића кога данас помиње или не могу да нађем.

Председник већа: То и не стоји, то и не стоји.

Сведок Жељко Мијаковац: Добро се сећам да ово што сам рекао, да су мокрили код задње тарабе у задње двориште, чини ми се да су мокрили јер тамо су

били, то је одвојено где су ови пролазили, одвојено својх 8 до 10 метара од камиона и сто посто сам рекао да је био Брко, по гласу сам га познао, а и видио сам га.

Заменик тужиоца: А Ви сте тај глас везивали за неко друго име а не за Митровић Драгана. Добро, то је мој коментар, нема везе.

Сведок Жељко Мијаковац: То је Брко.

Председник већа: Добро. Само полако. Пуномоћник оштећених, изволите.

Адв. Војислав Вукотић: Судија ја би само имао једну интервенцију, колико је мени познато по судској процедури, ако није у међувремену измењена, не може оштећени да..., аха. Адвокат Вукотић, имао бих само кратку интервенцију.

Председник већа: Реците.

Адв. Војислав Вукотић: Према судској процедури иза тужиоца када се ради о окривљеном наравно и када су у питању сведоци, онда иду браниоци, на крају тек иде оштећени као пуномоћник, то можда у скраћеном поступку може да тужилац, али овде не може, али сам хтео то је моја интервенција. Да вам кажем само у вези овога у питању је мој клијент, у предистражном поступку господин је лепо навео када је дао изјаву пред тим органима МУП-а, видео да је да у камион увове људе хрватске националности и уводили су их Милошевић Жарко, Јокић Жељко и Брко Станојевић, уште не каже ту да је учествовао Драган Митровић.

Председник већа: Где Ви то читате, ја читам управо тај предистражни записник.

Адв. Војислав Вукотић: Да, да, ево од 07.11.2011. године и то је први како је рекао господин сведок, први исказ, дали сте два исказа, ви сте рекли три, први исказ је био 07.11.2011.

Сведок Жељко Мијаковац: Три сам имао.

Адв. Војислав Вукотић: Добро можда, али овде у списима.

Сведок Жељко Мијаковац: Један задњи је био у кући код мене, а два пута у СУП-у.

Адв. Војислав Вукотић: Ево ту он уопште не наводи. Ево. Па га после зачуђујуће после месец дана поново саслушавају да би он сада ту рекао Драган Митровић. Ето извините судија.

Председник већа: Добро, унели смо, снимила се та Ваша примедба.

Адв. Војислав Вукотић: Хвала вам.

Председник већа: Пуномоћник оштећених је ли има питања? Нема. Имате ли још питања ви за сведока?

Адв. Војислав Вукотић: Ја, не. Адвокат Вукотић.

Председник већа: Добро. Адвокат Никола Николић имате ли питања за сведока? Реците изволите. Само се представите.

Адв.Никола Николић: Адвокат Николић бранилац окривљеног Лончара, да ли сте тога дана када су ова лица у камион.....

Председник већа: Само искључите микрофон.

Адв.Никола Николић: У камион уводила ова лица хрватске народности, односно хрватског народа, да али сте видели уопште Лончар Драгана?

Сведок Жељко Мијаковац: Не. Видио сам те ципеле иза камиона, а ко је не знам.

Адв.Никола Николић: Хвала најлепша.

Председник већа: Добро. Браниоци Мирка Опачића, адвокат Душан Игњатовић изволите.

Адв.Душан Игњатовић: Душан Игњатовић адвокат. Имам пар питања. Рекли сте у истрази да са Жарком Милошевићем, да наставим ово што је тужилац кренуо па је стао, да нисте били у добрим односима, зашто нисте били у добрим односима са Жарком Милошевићем и зашто ово што сте данас рекли, нисте ни данас у добрим односима са Жарком Милошевићем?

Сведок Жељко Мијаковац: Не. Нисам из разлога зато што ме је ухватио за врат и у кафани ме гурнио доле на патос сам пао пошто је давао пиће једноме пијаном човеку који је био алкохоличар и ја узео то пиће и пролио испред њега, што му дајеш то пише, а он мене зафркава који сам био на ратишту и њега који сада држи ту кафану, он је из интереса те чаше вина мене уватио за врат зато што сам му ја пролио ту чашу вина, да не пије. И зафркава мене, где ја, шта ја.

Адв.Душан Игњатовић: Хтео сам да Вас питам још да ли Вам је познато да је Жарко Милошевић када се тако понашао према Вама, како се понашао према Хрватима у селу?

Председник већа: Добро то су сада закључивања, молим Вас нећемо.

Сведок Жељко Мијаковац: Не знам, ја нисам видио неки инцидент са Хрватима или са Србима, са мном је имао, да сам видио да некога гура, тера, туче или нешто, то нисам видио.

Адв.Душан Игњатовић: Хвала, немам питања више.

Председник већа: Бранкица Мајкић адвокат, имате ли Ви питања? Немате. Алексић адвокат има питања?

Адв.Радоје Алексић: Нема питања.

Председник већа: Добро. Да ли оптужени имају питања за сведока, Митровићу је ли имате? Ајте онда само овде за овај микрофон, укључите микрофон па реците.

Опт. Драган Митровић: Хтео би да поставим питање господину Мијаковцу, пошто је био заменик командира полиције у то време, да ли можда зна датум мог доласка у Сотин?

Сведок Жељко Мијаковац: Не знам, не сећам се.

Опт. Драган Митровић: Месец приближно?

Сведок Жељко Мијаковац: Не сећам се, али то време када су људи ишли радити и у кланицу и на фарму и по селу купили свиње, и када су ови ишли у кола, ти си био онда тамо.

Опт. Драган Митровић: Уреду хвала.

Председник већа: То је све. Добро, искључите само микрофон. Да ли остали оптужени имају нека питања за сведока? Је ли то Мијаковац све што имате да изјавите?

Сведок Жељко Мијаковац: Па све.

Председник већа: Добро, реците ми је ли имате неке трошкове, одакле сте дошли Ви?

Сведок Жељко Мијаковац: Кола су ми дошла из Бача, ја живим у Младенову, то је....

Председник већа: Младенову?

Сведок Жељко Мијаковац: Младеново. То је између Бача и Бачке Паланке.

Председник већа: Добро, Ви сте разговарали овде са овом службеницом за подршку и помоћ сведоцима, она је овде израчунала трошкове и за бензин и путарину у износу од 4.183,00 динара?

Сведок Жељко Мијаковац: Са путарином.

Председник већа: Добро.

Сведок тражи трошкове, на име доласка из Бача до Београда и натраг, својим возилом, трошкове за бензин и путарину у износу од 4.183,00 динара,

Па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се трошкови на име путарине и бензина сведоку Мијаковац Жељку у износу од 4.183,00 динара.

Када сад изађете ту ће Вас сачекати ова службеница па ћете добити тај новац на име путарине и бензина. Хвала Вам лепо можете ићи.

Сведок Жељко Мијаковац: Довиђења.

Председник већа: Довиђења.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес у трајању од 20 минута, наставак се заказује у 11,15 часова.

Добро, пет минута Вас чекам, ево имате 20 минута паузу па ћемо наставити даље.

Седите молим Вас.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се наставља у 11,25 часова.

Само у вези са примедбом колеге Вукотића о редоследу саслушања, погледајте члан 402 ЗКП-а па ћете видети да увек уз тужиоца иде и пуномоћник оштећеног јер је то једна страна у поступку, а после иду браниоци. Само да не би било неке забуне.

Добро. Е нека уђе сведок Милан Вученовић.

Наставља се главни претрес саслушањем сведока Милана Вученовића.

Испитивање сведока ВУЧЕНОВИЋ МИЛАНА

Добар дан.

Сведок Милан Вученовић: Добар дан.

Председник већа: Вученовић Милан је ли?

Сведок Милан Вученовић: Јесте.

Председник већа: Пред судом се налази сведок Милан Вученовић, чији се идентитет утврђује на основу личне карте регистарски број 0018277118 издате у Полицијској управи у Новом Саду, дана 03.06.2010. године.

Милане Ви ћете данас бити саслушани као сведок, само да видимо Ваше личне податке јесу ли исти као и ови подаци које сте давали пред Тужилаштвом за ратне злочине на записнику од 26.03.2013. године?

Сведок Милан Вученовић: Јесу, јесу.

Председник већа: Са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ број 1/13 од 26.03.2013. године.

Дужни сте да пред судом говорите истину, лажно казивање представља кривично дело за које је предвиђена казна затвора до 5 година, и нисте дужни да одговарате на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложили себе или своје блиске сроднике наведене у члану 94 став 1 ЗКП-а тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Нас интересују догађаји који су се дешавали у Сотину од октобра 1991. године, новембар 1991. и децембар 1991. године, пре свега интересује нас догађај о страдању лица Стјепана Штера и Снежане Блажевић, затим поштар Марина Кушића и догађај од 27. децембра 1991. године када је страдало 13 лица цивила хрватске националности, је ли можете да нам испричате Ви сте давали овде исказ пред тужиоцем за ратне злочине, да ли остајете при том исказу?

Сведок Милан Вученовић: Остајем.

Председник већа: Констатује се да сведок изјављује да остаје при исказу који је дао пред Тужилаштвом за ратне злочине на записнику од 26.03.2013. године.

Реците ми јесте Ви били тада у Сотину и шта сте, где сте били, којој сте припадали, је ли постојала територијална одбрана, је ли постојала полиција, је ли била војска у Сотину у то време 1991. године?

Сведок Милан Вученовић: Па од 14. октобра смо ми дошли у Сотин.

Председник већа: Добро.

Сведок Милан Вученовић: И од тада била је територијална одбрана, задруга, месна заједница и полиција се формирала. Те четири структуре, а ја сам у задрузи био.

Председник већа: Ви сте у задрузи били.

Сведок Милан Вученовић: Да, возио сам кукуруз из Сотина за Шид.

Председник већа: А реците ми је ли Вам познато лице Жарко Милошевић?

Сведок Милан Вученовић: Јесте.

Председник већа: Шта је он био?

Сведок Милан Вученовић: Па он је био командант територијалне одбране, а прије њега је био Слободан Ковачевић.

Председник већа: Добро, а је ли Вам познато лице Драган Митровић?

Сведок Милан Вученовић: Њега се не сећам.

Председник већа: Не сећате се. Мирко Опачић?

Сведок Милан Вученовић: Да, њега знам.

Председник већа: Шта је Мирко био, којој је припадао?

Сведок Милан Вученовић: Мирко је био председник месне заједнице.

Председник већа: Добро. А Драган Лончар?

Сведок Милан Вученовић: Драгана Лончара знам, ја мислим да је он био у полицији, не знам, нисам сигуран.

Председник већа: Добро. А Мирослав Милинковић?

Сведок Милан Вученовић: Милинковић.....

Председник већа: Је ли била војска тада?

Сведок Милан Вученовић: Јесте.

Председник већа: Је ли знате ко је био командант?

Сведок Милан Вученовић: Па Милинковић је био командант села.

Председник већа: Добро. Је ли знате шта о страдању ових лица, прво да видимо за овај први догађај, Стјепана Штера и Снежане Блажевић?

Сведок Милан Вученовић: Па ја тога Штера....

Председник већа: Јесте га познавали?

Сведок Милан Вученовић: Не знам, нисам познавао. А Снежану јесам.

Председник већа: Је ли Вам шта познато у вези са њиховим страдањем?

Сведок Милан Вученовић: Па ја њих нити сам видео нити ништа, само знам чуо сам да су....

Председник већа: Када сте то чули?

Сведок Милан Вученовић: Не могу се сетити, али то је било више времена прошло када сам ја чуо.

Председник већа: А у вези са страдањем поштара овог Марина Кушића, јесте њега познавали?

Сведок Милан Вученовић: Јесам, познавао сам га али њега ја уопште нисам ни видео.

Председник већа: Тада не сећате се да сте га видели?

Сведок Милан Вученовић: Не, нисам.

Председник већа: А у вези са страдањем ових 13 цивила несрпске националности је ли Вам шта познато у вези са тим, јесу Вам позната ова лица Марко Филиповић?

Сведок Милан Вученовић: Јесу.

Председник већа: Ката Филиповић?

Сведок Милан Вученовић: Да.

Председник већа: Славица Цицварић, Крешимир Ђукић?

Сведок Милан Вученовић: Да, познато ми је.

Председник већа: Марко Кушић?

Сведок Милан Вученовић: Познат.

Председник већа: Магдалена Кушић?

Сведок Милан Вученовић: Да.

Председник већа: Ивица Матијашевић?

Сведок Милан Вученовић: Да, познато.

Председник већа: Андрија Рајс?

Сведок Милан Вученовић: Да познато.

Председник већа: Марко Рагуж?

Сведок Милан Вученовић: Познато.

Председник већа: Мирјана Рагуж?

Сведок Милан Вученовић: Познато.

Председник већа: Мирослав Рагуж?

Сведок Милан Вученовић: Да, познато.

Председник већа: Хенри Сили и Жељко Војковић?

Сведок Милан Вученовић: Познато.

Председник већа: Значи знали сте сва ова лица?

Сведок Милан Вученовић: Да, све сам.....

Председник већа: Добро, а је ли Вам познато нешто у вези са њиховим страдањем?

Сведок Милан Вученовић: Па није ми ништа познато, једино после исељавања ових хрватских, Хрвата у селу који су живели тада, чуо сам да су они нестали, а шта се десило нисам знао, тек после Нове Године сам чуо да су страдали.

Председник већа: Добро, Ви кажете били сте у тој задрузи за пољопривреду били задужени, а реците ми да ли Вам је познато нешто, јесте долазили некад у месну заједницу, у полицију, јесу се правили неки спискови Хрвата, Срба за исељење, за нешто, да ли вам је у вези са тим нешто познато?

Сведок Милан Вученовић: Па ја јесам долазио у месну заједницу, у полицију нисам.

Председник већа: Је ли било неких спискова тад крајем....

Сведок Милан Вученовић: Па ја сам видио списак али то је био списак свих Хрвата који су у том моменту живели у Сотину.

Председник већа: Који су живели, је ли?

Сведок Милан Вученовић: Да.

Председник већа: А је ли било исељавања Хрвата ли из села тад у ово време?

Сведок Милан Вученовић: Па једино то исељавање што је било.

Председник већа: Је ли било привођења неких људи од стране полиције да ли то знате?

Сведок Милан Вученовић: То не знам, нисам ја то....

Председник већа: Тужиоче изволите, сведок је Ваш.

Заменик тужиоца: Реците ми да ли сте Ви били присутни на састанку у месној заједници када су сачињавани ти спискови за исељавање, а током поступка сте видели да постоје неки искази који говоре о томе да су били тада прављени и спискови за ликвидацију неких Хрвата из села? Значи да ли сте Ви присуствовали том састанку у месној заједници?

Сведок Милан Вученовић: Па није то био никакав састанак, ја сам само наилазио тамо и видео сам тај списак.

Заменик тужиоца: Шта Вам то значи, наилазили сте, шта значи наилазили?

Сведок Милан Вученовић: Па тако када дођем из Шида када се вратим.

Заменик тужиоца: Јесте Ви били на том састанку или нисте били?

Сведок Милан Вученовић: Па нисам, није био никакав састанак.

Заменик тужиоца: Није био никакав састанак?

Сведок Милан Вученовић: Ја за њега не знам.

Заменик тужиоца: Колико је било тих Хрвата из села који су били на том списку као да живе у селу Сотину, да ли се сећате?

Сведок Милан Вученовић: Не знам, не сећам се ја тачног броја.

Заменик тужиоца: Имамо исказе у овом поступку лица која смо чули, један је окривљени сарадник, а један је и окривљени Опачић који каже да сте Ви били присутни на том састанку, на састанку када је се правио тај списак за исељавање, он не каже да је био то списак за ликвидацију, него да се тада вршило заокруживање, а окривљени сарадник говори о томе да је тад вршено и прављење списка и за једну и за другу сврху и да сте Ви били тада присутни?

Сведок Милан Вученовић: Па ја сам био тамо, али ја не знам да је то био састанак и не знам....

Заменик тужиоца: Колико сте били тамо времена?

Сведок Милан Вученовић: Времена, па не знам, сат времена.

Заменик тужиоца: Сат времена?

Сведок Милан Вученовић: Сат....

Заменик тужиоца: А како онда кажете наилазио сам, наилазио и сат времена био, то нису исте ствари?

Сведок Милан Вученовић: Па мислим наилазио сам у месну заједницу са времена на време, нисам ја....

Заменик тужиоца: Ја Вас не питам за повремене доласке, него за тај тренутак, значи за тај, одредио сам Вам када је било, ако сте ме слушали, значи када су правили, када је прављен тај списак или спискови, да сте Ви били присутни?

Сведок Милан Вученовић: Не разумем питање.

Заменик тужиоца: Не разумете питање?

Сведок Милан Вученовић: Да.

Заменик тужиоца: Јесте били присутни или нисте били присутни када су прављени спискови или списак за исељавање, односно ликвидацију?

Сведок Милан Вученовић: Па ја нити сам био позван нити сам имао какву функцију.

Заменик тужиоца: Јесте били присутни? Не да ли сте били позвани, јесте били присутни?

Сведок Милан Вученовић: Јесам, био сам присутан.

Заменик тужиоца: И шта се дешавало ту?

Сведок Милан Вученовић: Тај списак где су Хрвати били.....

Заменик тужиоца: Шта се дешавало сат времена, Ви кажете био сам сат времена, шта се дешавало сат времена? Знате шта је сат времена.

Сведок Милан Вученовић: Прошло је 25 година, не сећам се ја шта се дешавало.

Заменик тужиоца: Ко је био још присутан?

Сведок Милан Вученовић: Било је, био је Жарко, Мирко Опачић, Јованка Мартић, не сећам се ко је још.

Заменик тужиоца: Је ли био неки Тркуља?

Сведок Милан Вученовић: Не сећам се.

Председник већа: А Тинтор Лазар?

Сведок Милан Вученовић: Могуће да, мислим знам га али, могуће да је био, не знам.

Заменик тужиоца: Шта се дешавало те прилике?

Сведок Милан Вученовић: Молим, шта се....

Заменик тужиоца: Шта се дешавало за сат времена?

Председник већа: За тих сат времена кажете били сте ту, шта се дешавало?

Сведок Милан Вученовић: Па ја сам чуо наводно да ће се исељавати Хрвати.

Председник већа: Добро.

Сведок Милан Вученовић: И сада је са тог списка требало да виде кога ће да иселе.

Председник већа: А ко је то говорио да ће се исељавати?

Сведок Милан Вученовић: Па тачно не знам ко, али ја мислим да је Жарко Милошевић говорио.

Заменик тужиоца: Ко је водио састанак?

Сведок Милан Вученовић: Жарко Милошевић.

Заменик тужиоца: Жарко Милошевић водио састанак, у ком својству?

Сведок Милан Вученовић: Па он је био председник те територијалне одбране.

Заменик тужиоца: Је ли територијална одбрана старија од месне заједнице?

Сведок Милан Вученовић: Не знам то.

Заменик тужиоца: Како је то изгледало? Испричајте нам како тече то, како се одређује ко ће да буде исељен.

Сведок Милан Вученовић: Како се одређује?

Заменик тужиоца: Јесте.

Сведок Милан Вученовић: Па они су, мислим да је било у питању мешовите породице које су биле, да се њих не исељава, а остали да се селе.

Заменик тужиоца: Ко то они? Када кажете они, ко су то они који кажу да се исељавају, односно не исељавају мешовите породице?

Сведок Милан Вученовић: Па Жарко и Мирко и Јованка.

Заменик тужиоца: Ко је Жарко?

Сведок Милан Вученовић: Милошевић.

Заменик тужиоца: Ко је Мирко?

Сведок Милан Вученовић: Опачић.

Заменик тужиоца: Ко је Јованка?

Сведок Милан Вученовић: Мартић.

Заменик тужиоца: Шта њих троје раде? Што њих помињете, шта они раде? Они одлучују или да Вам не стављам ја сада у уста неке одговоре?

Сведок Милан Вученовић: Па окруживали су кога ће да пошаљу на аутобус.

Заменик тужиоца: Њих троје? Њих троје су то одлучивали?

Сведок Милан Вученовић: Па нису одлучивали, они су окруживали?

Заменик тужиоца: Шта значи окруживали? Шта значи окруживали?

Сведок Милан Вученовић: Па са списка Хрвата који су били у том моменту на том списку, који су живели у том моменту...

Заменик тужиоца: Је ли то значи неке заокружују, неке не заокружују?

Сведок Милан Вученовић: Рекао сам, нису заокруживали мешовите породице, јер они су били на том списку.

Заменик тужиоца: Значи заокружују оне које су чисте породице?

Сведок Милан Вученовић: Да.

Заменик тужиоца: Колико то траје?

Сведок Милан Вученовић: Не знам колико траје.

Заменик тужиоца: Јесте Ви били до краја на том састанку?

Сведок Милан Вученовић: Не знам, нисам сигуран, не сећам се.

Заменик тужиоца: Када се изврши то заокруживање, шта се даље дешава? Је ли неко узима тај списак или шта буде даље?

Сведок Милан Вученовић: То је остало тамо колико ја знам, у месној заједници. У тој уствари просторији где је било.

Заменик тужиоца: Је ли знате како је то онда после се вршило то исељавање на који начин?

Сведок Милан Вученовић: Не знам. Знам да су дошли аутобуси....

Заменик тужиоца: Како знате?

Сведок Милан Вученовић: Па видио сам их кроз прозор, био сам ујутру, не знам уствари време тачно.

Заменик тужиоца: У односу на то када је био састанак, када кажете ујутру, то је сутра ујутру?

Сведок Милан Вученовић: Сутрадан је то било.

Заменик тужиоца: Сутрадан?

Сведок Милан Вученовић: Да.

Заменик тужиоца: Ви сте исто били у месној заједници?

Сведок Милан Вученовић: Био сам да, у просторији сам био када су аутобуси били и видео сам кроз прозор.

Заменик тужиоца: Колико аутобуса?

Сведок Милан Вученовић: Е тога се не сећам.

Заменик тужиоца: Јесте видели неког одређеног од тих лица да улази у те аутобусе или

Сведок Милан Вученовић: Нисам видио ништа, само сам видио аутобусе.....

Заменик тужиоца: Аутобусе, а је ли знате како је дошло до тога да ти аутобуси дођу, ко је организовао тај долазак аутобуса?

Сведок Милан Вученовић: То не знам.

Заменик тужиоца: Да ли је осим аутобуса то ујутро било још нека друга врста возила, камиони, камион, путничка возила?

Сведок Милан Вученовић: Нисам видео.

Заменик тужиоца: Немам више питања.

Председник већа: Пуномоћник оштећеног имате ли питања за сведока?

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Марина Кљајић, пуномоћник оштећених, господине Вученовићу јесте Ви имали неку функцију у тој месној заједници?

Сведок Милан Вученовић: Тада нисам.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Ево ја ћу Вам сада предочити исказ сведока који је малопре био, Остојић је рекао да сте били члан савета?

Сведок Милан Вученовић: Можда сам био, ја се не сећам.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Чекајте како можда?

Сведок Милан Вученовић: Члан савета, нисам имао функцију никакву.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Не, ја Вас питам јесте били члан савета месне заједнице?

Сведок Милан Вученовић: Па био сам, али то је већ пред крај било, пред Нову Годину.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: У време ових спискова, ово када се дешавало, јесте тада били члан савета?

Сведок Милан Вученовић: Не сећам се, не знам, нисам сигуран.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Нисте сигурни, па добро, како сте се нашли онда у тој месној заједници, седите сат времена ако нисте тамо нешто били, није могло да дође пола села тамо па да седи сат времена када се прави списак, по ком основу сте Ви били сат времена на том састанку?

Сведок Милан Вученовић: По ком основу, не знам. Ја сам тамо долазио, ништа се мене питало није.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А што сте ово почели да причате шта сте после били у месној заједници?

Сведок Милан Вученовић: После сам пошто је Мирко требало да иде радити у Вуковар у саобраћајно предузеће, после сам ја преузео вођење месне заједнице.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Јесте ли били председник месне заједнице?

Сведок Милан Вученовић: Да, после Нове године.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А ко Вас је изабрао?

Сведок Милан Вученовић: На збору мештана.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Сви мештани дођу и бирају вас?

Сведок Милан Вученовић: Да.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Да ли неко потврђује тај Ваш избор или само једноставно тако?

Сведок Милан Вученовић: Па бира се, изабира се.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Бира се. Реците ми, кажете Ви сте често возили за Шид кукуруз?

Сведок Милан Вученовић: Сваки дан.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Кажите ми кад излазите из села, постоје ли контролни пунктови?

Сведок Милан Вученовић: Постоје.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Ко их држи?

Сведок Милан Вученовић: Војска.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А како Ви излазите, морате ли имати...?

Сведок Милан Вученовић: Па добијао сам у команди пропусницу сваки дан.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Реците ми шта пише на тој пропусници, односно конкретно да ли се и возило којим излазите наводи, чиме то излазите?

Сведок Милан Вученовић: Да.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Обавезно сте то морали да имате сваки пут?

Сведок Милан Вученовић: Сваки пут, не можеш проћ, није то једна барикада била војна.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Сваки пут. Напоменули сте да сте само чули да су страдали и Штер и Снежана, од кога сте то чули?

Сведок Милан Вученовић: Одкуд знам, у селу сам чуо, причало се.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Причало се у селу. А и за остале сте на исти начин сазнали?

Сведок Милан Вученовић: Исто сам сазнао тако, нисам знао.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Реците ми знате ли шта је тада био у селу доктор Вишић?

Сведок Милан Вученовић: У селу?

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Да.

Сведок Милан Вученовић: Није био ништа, он је био подпредседник општине.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Које?

Сведок Милан Вученовић: Вуковара.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Добро, ја Вас питам за Сотин? Јел он био можда у том савету месне заједнице?

Сведок Милан Вученовић: Не знам.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Јесте ли га виђали тамо?

Сведок Милан Вученовић: Где, у Сотину?

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Да.

Сведок Милан Вученовић: Па виђао сам га кад је долазио из Вуковара.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: И где је долазио?

Сведок Милан Вученовић: Па тачно где ја не знам.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Молим Вас само још један детаљ да се вратимо за овај сат времена заокруживања људи са тог списка ком сте присуствовали састанку. Кад заокружују ту су Опачић, ту је Милошевић, ту је Јованка, шта се прича?

Сведок Милан Вученовић: Шта се прича? Па не знам шта се прича, ишло се по кућама редом и гледало се ко је у којој кући, колко особа живи. И тако се окруживало.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Па чекајте јел то неко прозове неког са списка име, презиме, тај и тај и шта се даље дешава, шта други присутни раде?

Председник већа: Јел се сви саглашавају рецимо да се одређено лице исели, јел се неко противи или, како је текла та дискусија?

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Како то иде?

Сведок Милан Вученовић: Па нико се није противио.

Председник већа: Па јел неко рекао немој тога или било шта?

Сведок Милан Вученовић: Па није се, расправљало се само о тим породицама које су из мешотивог брака.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Ко расправља и шта расправља? Кажете расправљало се, шта ко?

Сведок Милан Вученовић: Па те да неће исељавати, то је то.

Председник већа: Да они остају, јел?

Сведок Милан Вученовић: Па да, они остају.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А за ове друге за исељавање?

Сведок Милан Вученовић: Па они су окружени, они су одређени ваљда да се иселе.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Па кад се заокружују каже ли неко нешто на том састанку, овај се исељава? Како заокружују људе а да се ништа не говори?

Сведок Милан Вученовић: Па ваљда, ко је, ја не знам ко је, дал Јованка или Жаре су читали списак.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Добро и прочитају име и шта се даље дешава?

Сведок Милан Вученовић: Па да, и окружује се, исељава се.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Ко чита списак?

Сведок Милан Вученовић: Па ја мислим да је Жаре читао списак, нисам сигуран.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А шта ради Јованка?

Сведок Милан Вученовић: Па она је водила, она је у ствари и правила списак.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Јованка је правила списак?

Сведок Милан Вученовић: Да.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А шта ради у том тренутку Опачић?

Сведок Милан Вученовић: Седи.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: И ћути или прича нешто?

Сведок Милан Вученовић: Па нема шта да прича, одлука је, ко је донео одлуку не знам, и одакле је дошло уопште да се исељава. Нема шта да прича.

Председник већа: Само да се надовежем. Поред Вас, Опачића, Жарка Милошевића и Јованке да ли седи још неко у тој просторији док се прави тај списак, односно док се заокружују та лица са списка. Јел био још неко ту у просторији?

Сведок Милан Вученовић: Па ја мислим да јесте, али ја се не могу сетити.

Председник већа: Ко?

Сведок Милан Вученовић: Ја не знам.

Председник већа: Можете наставити.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Добро, и тај сат времена шта Ви радите?

Сведок Милан Вученовић: Шта ја радим, седио сам ту за столом исто.

Председник већа: Јесте ли учествовали Ви у дискусији?

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Само седите или нешто радите?

Сведок Милан Вученовић: Па ништа.

Председник већа: Јесте ли нешто рекли?

Сведок Милан Вученовић: Па нисам, шта има...

Председник већа: Ништа нисте коментарисали само ћутите?

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Добро, немам више питања.

Председник већа: Бранилац оптуженог Митровића, изволите колега, јел имате питања?

Адв.Војислав Вукотић: Хвала немам питања.

Председник већа: Добро. Бранилац оптуженог Лончара?

Адв.Никола Николић: Немам судија.

Председник већа: Добро. Браниоци Опачића.

Адв.Душан Игњатовић: Господине Вученовићу добар дан.

Сведок Милан Вученовић: Добар дан.

Председник већа: Браниоче Вукотићу, искључите само. Извињавам се, изволите.

Адв.Душан Игњатовић: Хтео сам да Вас питам око овог састанка, да се вратимо на тај састанак, нама је окривљени сарадник Жарко Милошевић овде рекао да су на том састанку били Јованка Мартић, Опачић, он, дакле Жарко Милошевић, Винко Тркуља, Бранко Тркуља, Миле Вученовић и Лазо Тинтор и да је се правио списак један за ликвидацију неких Хрвата, да су читана имена и да се онда гласало ко ће бити убијен а ко неће бити убијен. Да ли се то догодило?

Сведок Милан Вученовић: Није, колко ја знам није или ја нисам био на том састанку.

Адв.Душан Игњатовић: Хвала Вам. Немам више питања.

Председник већа: Колегенице Мајкић, јел имате Ви питања? Не. Колега Алексићу?

Адв.Радоје Алексић: Немам питања, захваљујем.

Председник већа: Добро. Оптужени јел имате питања за сведока? Мирко само станите овде за пулт, укључите микрофон па изволите.

Опт.Мирко Опачић: Кад кажеш значи постојао је списак становништва и заокруживамо нас троје. Ако је један списак значи једна особа је само могла да заокружива на том списку, не могу три особе значи држати. Колико је особа заокруживало, рецимо нечије име, наведени смо нас троје да смо заокруживали?

Председник већа: Ко је заокруживао тад, јел се сећате?

Опт.Мирко Опачић: Пази, значи на том списку не можемо нас троје држат оловке и заокруживат, ко је заокруживао?

Сведок Милан Вученовић: Ја мислим да је Жарко Милошевић заокруживао.

Председник већа: Код њега био списак јел?

Сведок Милан Вученовић: Да, ја мислим.

Председник већа: Добро.

Опт.Мирко Опачић: Хвала немам друго питање.

Председник већа: Има ли још питања за сведока оптужени други? Не. Јел то све што имате да изјавите? Јел има неких трошкова за долазак, одакле сте Ви то дошли?

Сведок Милан Вученовић: Из Руме.

Председник већа: Из Руме.

Сведок Милан Вученовић: Руменке.

Председник већа: Молим?

Сведок Милан Вученовић: Из Руменке, са Вашим возилом?

Сведок Милан Вученовић: Да, да.

Председник већа: Овде сте са овом службеницом за подршку и помоћ сведоцима утврђено је 3.300,00 динара за бензин и за путарину, јел толико тражите?

Сведок Милан Вученовић: Па...

Председник већа: Сведок тражи трошкове за долазак из Руменке до Београда и натраг и то трошкове бензина и путарине у износу од 3.300,00 динара.

Па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се трошкови сведоку Вученовић Милану у износу од 3.300,00 динара за трошкове бензина од Руменке до Београда и натраг и трошкове путарине јер је дошао својим возилом.

Кад сад изађете ту ће бити службеница с којом ћете се договорити да Вам се плате ти трошкови. Јел то све, немате ништа више да додате?

Сведок Милан Вученовић: Немам.

Председник већа: То је све што има да изјави. Питања се више сведоку не постављају.

Хвала Вам лепо можете ићи.

Сведок Милан Вученовић: Довиђења.

Председник већа: Довиђења. Нека уђе сведок Саша Драча.

Испитивање сведока ДРАЧА САШЕ

Драча Саша Ви сте јел? Само личну карту.

Пред судом се налази сведок Саша Драча чији се идентитет утврђује на основу личне карте регистарски број 151647 издате 18.03.2008.године у СУП-у Бачка Паланка.

Саша реците ми овако, јесу ли Вам исти лични подаци као овде што сте давали на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине од 19.02.2013.године, Ваши лични подаци исти?

Сведок Саша Драча: Променио сам место пребивалишта.

Председник већа: Е сад ћете ми рећи,

Са личним подацима као на записнику пред Тужилаштвом за ратне злочине КТИ број 1/13 од 19.02.2013.године, с тим што изјављује да је променио место пребивалишта и сада живи,

Сведок Саша Драча: Футог, доктора Милана Николића 17.

Председник већа: У Футогу, доктора Милана Николића 17.

Добро, Ви ћете бити данас саслушани као сведок, дужни сте да пред судом говорите истину, лажно казивање представља кривично дело за које је предвиђена казна затвора до пет година и нисте дужни да одговарате на одређена питања ако је вероватно да бисте тиме изложили себе или своје блиске сроднике наведене у члану 94 став 1 ЗКП-а тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Сведоци полажу заклетву испред Вас се ту налази текст заклетве па прочитајте на глас тај текст.

Сведок Саша Драча: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Јел прихватате ту заклетву?

Сведок Саша Драча: Да.

Председник већа: Добро. Реците ми овако Саша, нас интересују овде догађаји који су се десили у октобру, крај октобра '91., новембар и децембар месец '91. године у месту Сотин, и то нас интересују три догађаја, један је кад је дошло до страдања лица Снежане Блажевић и Стјепана Штера, други је кад је страдао поштар Марин Кушић и трећи је страдање 13 цивила Хрватске националности 27.12.'91. године. Јесте ли Ви тад били у Сотину, шта сте радили, да ли знате шта у вези ових догађаја.

Само ми пре тога реците јел Ви остајете при овој изјави коју сте дали пред Тужилаштвом за ратне злочине?

Сведок Саша Драча: Да.

Председник већа: Добро. Ајте да нам мало појасните, где сте Ви припадали, јел постојала тада у Сотину територијална одбрана, полиција, месна заједница, јел била војска, шта, којој сте Ви јединици од тога којој структури власти припадали и да ли шта знате у вези ових догађаја?

Сведок Саша Драча: Е овако, по доласку у само село прво је била територијална одбрана као, а с обзиром да сам ја био најмлађи тамо од свих тих мештана, једноставно био сам ту, али не као члан територијалне одбране него неког другог свог разлога што мени је кућа минирана и нисам имао гдје да будем. Тако да сам био ту у тој као згради гдје је као била територијална одбрана.

Председник већа: Значи ту је била једна зграда где је била територијална одбрана. А где је била полиција?

Сведок Саша Драча: Полиција је касније била у другој згради пребачена неких стотињак метара даље од те зграде.

Председник већа: Значи Ви сте припадали шта, територијалној одбрани?

Сведок Саша Драча: Не, нисам ја припадао томе.

Председник већа: Него?

Сведок Саша Драча: Ја сам припадао касније милицији.

Председник већа: Милицији?

Сведок Саша Драча: Да.

Председник већа: А ту сте били у почетку у тој згради где је територијална одбрана јел?

Сведок Саша Драча: Па да, зато што нисам малтене имао гдје бити.

Председник већа: Добро, разумем Вас. А после сте били припадник милиције?

Сведок Саша Драча: Па после као оно није то званично било али сам био у милицији.

Председник већа: Добро. Јел можете да кажете ко је још био с Вама тад у милицији, јел Вам познат Драган Митровић?

Сведок Саша Драча: Драган. Па сад прошло је времена, мислим да је то момак који је дошао из Србије, ако на њега мислите.

Председник већа: Добро, ево га овде, погледајте га, први седи, јел то тај?

Сведок Саша Драча: Јесте.

Председник већа: Јесте. Јел био он с Вама у милицији?

Сведок Саша Драча: Па не знам сад тачно време кад је био, али био је у милицији, јесте.

Председник већа: А реците ми јел Вам познат Жарко Милошевић?

Сведок Саша Драча: Јесте.

Председник већа: Шта је он био тада у Сотину?

Сведок Саша Драча: Па он је, сад не знам тачно функцију која је његова била, углавном да ли је био командант или је био командир нешто од тога је.

Председник већа: Територијалне одбране, јел?

Сведок Саша Драча: Територијалне одбране, да.

Председник већа: Добро. А Мирко Опачић?

Сведок Саша Драча: Па Мирко је био у територијалној одбрани већином, није био у милицији.

Председник већа: А Драган Лончар?

Сведок Саша Драча: Па за њега сад не знам, чини ми се да није био ни у једној ни у другој.

Председник већа: А Мирослав Милинковић јел Вам познато то лице?

Сведок Саша Драча: Не знам њега. Он ми је непознат.

Председник већа: Добро, и реците ми јел знате шта о ова три догађаја што сам Вас питала, о страдању ових лица, јел Вам шта познато у вези са тим?

Сведок Саша Драча: Па неке ствари које сам само чуо, а сад не могу да потврдим да је то тако, зато што нисам ни у једним догађајима био присутан, нити сам учествовао, тако да једноставно неке приче ко је, шта је урадио, учинио, ко је направио нешто, то сам само чуо, а срећом па нисам био...

Председник већа: Значи конкретно у ова три догађаја нисте били присутни ни једном, које сам Вам предочила, кад је страдала Снежана Блажевић и Стјепан Штер?

Сведок Саша Драча: Не, не.

Председник већа: Када је Марин Кушић страдао?

Сведок Саша Драча: Не, не.

Председник већа: Ова 13 лица Хрватске националности?

Сведок Саша Драча: Нисам, не.

Председник већа: Нисте били. А шта сте то чули, шта знате још? Кажете нешто знате, шта још знате?

Сведок Саша Драча: Па у оном првом случају једноставно ваљда те две особе су убијене доле неко место се звало Адица, приликом претреса терена, сад да не кажем, не знам тачно ко је био, чини ми се неки, да ли је он жив, Цволе су га звали, Милинковић, он је, то је по причи а овај, и да наводно су они доле убијени.

Председник већа: А знате ли шта о убиству овог Марина Кушића поштару?

Сведок Саша Драча: Марина сам једноставно само видио, а нисам запазио...

Председник већа: А где сте га то видели?

Сведок Саша Драча: Па он је једном приликом у станици милиције, он је доведен, сад не знам дал је аутом, онако сам само ту био присутан, па сам нако погледом само погледао и једноставно нисам га ни препознао.

Председник већа: Јел био крвав по лицу тад кад сте га видели?

Сведок Саша Драча: Јесте, видело се да је био тучен.

Председник већа: Не знате да ли је преноћио тад у станици или не, у станици милиције?

Сведок Саша Драча: Па не знам тачно, али чини ми се да јесте.

Председник већа: А нисте с њим тад ништа разговарали, нисте га питали?

Сведок Саша Драча: Не, једноставно нисам ја могао ни да га погледам оно, зато шта, није, нисам, било ми некако страшно.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви са Безбрадицом ишли у обавештавање грађана, позивање грађана у вези са неким исељењем, јел било исељења Хрвата?

Сведок Саша Драча: Јесте, било је, било је исељења.

Председник већа: Па јел Вам познато шта, јесте ли ишли, јесте ли имали неку наредбу са Безбрадицом да идете да обавештавате нека лица да дођу у станицу милиције или ту у...?

Сведок Саша Драча: Па имали смо као задатак, пошто сам ја ујутру дошао у станицу, да идемо да обавестимо лица наводно, написана су имена на папирићу и имали смо један део као да обавестимо људе који су остали тамо Хрвати да са основним стварима дођу код „Два ловца“, код кафане.

Председник већа: То је ту у центру села јел?

Сведок Саша Драча: Па да, цетар села. И то смо ја и овај Пеђа Безбрадица, ја и он смо имали тај као леву страну, не знам колико је било особа тачно с те стране. Неких десетак, ето оно једноставно...

Председник већа: И шта је био Ваш задатак, само да позовете та лица Хрватске националности, да обавесте да дођу ту у центар села?

Сведок Саша Драча: Да, једноставно оно, с обзиром да је с те стране сам ја имао и кућу па у неке нисам ни мого ући, људи су ме познавали а Безбрадица није ту становао, он је на другој страни, а само је било задатак да кажемо особама да закључају кућу, понесу основне податке, основна документа своја и да се нађу да ли је то било 10 или 11 сати пред „Два ловца“. Значи то је било као...

Председник већа: А јесу ли требали негде да иду?

Сведок Саша Драча: Па требали су, касније сам ја пошто сам после тога дошо и био код „Два ловца“ били су припремљени аутобуси који су те исте људе превозили, у ствари превезли су их до Србије, односно до Шида.

Председник већа: Јесте ли Ви били у пратњи тих аутобуса?

Сведок Саша Драча: Једног аутобуса сам ја био пратња.

Председник већа: Ви и ко, Безбрадица?

Сведок Саша Драча: Па не знам тачно да ли је он, могуће да је он био, не могу се тачно сетит.

Председник већа: Значи у једном аутобусу сте били у пратњи до Шида?

Сведок Саша Драча: До Шида, да.

Председник већа: И та лица која сте превозили то су била управо та лица која сте претходно обавештавали јел?

Сведок Саша Драча: Па била је, да, сад измешано је било и једноставно није било сад...

Председник већа: Добро. И значи били сте пратња овим аутобусима и овим лицима до Шида?

Сведок Саша Драча: Да.

Председник већа: А да ли сте Ви чули претходно значи пре него што су ова лица исељена, што сте их отпустили, да ли сте чули да су још нека лица привођена у станицу милиције или...?

Сведок Саша Драча: Па чуо сам али касније.

Председник већа: А ко је то привођен?

Сведок Саша Драча: Па привођене су неке особе, сад ја не знам тачно поименце које су, али особе које су правиле тај списак и које су то писале једноставно и одређивале које ће ићи особе бити а које неће, они то сигурно боље знају.

Председник већа: Добро, па та лица што су приведена кажете, шта је било с њима они нису ишли у Шид јел?

Сведок Саша Драча: Не, не.

Председник већа: А шта је било с тим лицима?

Сведок Саша Драча: Па значи чуо сам, нисам видео, да су одвежени са војним камионом у непознатом правцу, сад не знам тачно ком, и да су наводно убијени.

Председник већа: А јесу ли то били хрватске националности грађани?

Сведок Саша Драча: Па да већином.

Председник већа: Да су убијени, а не знате тачно који су? А ко је правио те спискове, јел знате за исељење, за ликвидацију, за, ко је правио те спискове, где су се ти спискови правили?

Сведок Саша Драча: Па ја тачно не знам, зато што једноставно нисам био присутан ту и није ме толко ни интересирало на неку руку да ја учествујем у таквим стварима, мене се није питало ништа тако да...

Председник већа: А кад Вама дају списак, Вама и Безбрадици претходног дана, списак одређених лица које треба да обавесте да дођу ту код „Два ловца“ ко вам даје тај списак, јел се сећате ко вам је дао да каже обавести ова лица да дођу, ко, ко Вам је то дао?

Сведок Саша Драча: Па у том моменту ко је био командир, мислим да је командир тад био овај Мирко Ковачевић.

Председник већа: Да вам је он дао списак?

Сведок Саша Драча: Мени није, мени лично није дао нико, Пеђа је као Безбрадица он је добио списак.

Председник већа: Он је добио?

Сведок Саша Драча: Да, и као он је, ја сам ишао само с њим. Тако да засигурно оно нисам добио па да знам.

Председник већа: Добро, а реците ми овако, пошто сте радили у полицији, када излазите из Сотина у то време, јел постоје пунктови на излазу из Сотина, јел може да се уђе, изађе како ко оће или мора да има нека дозвола, пропусница, нешто?

Сведок Саша Драча: Па приликом доласка војске сад не знам тачно, они су донели наредбу да се мора имати пропусница.

Председник већа: И ко је давао ту пропусницу?

Сведок Саша Драча: Па била је команда која је...

Председник већа: Војна јел?

Сведок Саша Драча: Војна команда.

Председник већа: Они су давали пропусницу?

Сведок Саша Драча: Код њих се и те пропуснице вадиле, знам да сам једном приликом ишо за Шид па сам морао код њих да се обратим тамо.

Председник већа: А реците ми овако, ако идете Ви као лице физичко у реду, има пропусница, гласи на Ваше име, али ако идете рецимо и са возилом, па возите, јел онда пише иде, излази са возилом, тај и тај број возила регистарски и то?

Сведок Саша Драча: Да, било је тако.

Председник већа: Пише, добро. Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца: Ви кажете да сте били у једном од тих аутобуса која су возила те људе из Сотина према Шиду?

Сведок Саша Драча: Да.

Заменик тужиоца: Када сте Ви тамо дошли до тих аутобуса, јел се сећате колико је било аутобуса?

Сведок Саша Драча: Па чини ми се два.

Заменик тужиоца: Два. А реците да ли је било још неких других возила ту, конкретно да ли је било војних возила или цивилних возила којим су та лица возена, да ли је био неки војни камион, то ме занима?

Сведок Саша Драча: Па нисам, нисам запазио, то је мени некако деловало тако брзо да једноставно нисам обраћо пажњу около, сад, нисам запазио, не могу засигурно да кажем да је било или да није, можда је било можда није, не могу да засигурно кажем јел је или није.

Заменик тужиоца: Јесте ли се Ви распитивали за судбину тих лица ваших суграђана којих није било ту после тога?

Сведок Саша Драча: Па искрено речено овако, с моје стране гледишта мене неке ствари тамо у то време с обзиром да сам имао 21 годину, нису интересирале, ко и дан данас, тако да ја ко је, шта је, ди је, ово, оно, то је била нека тајна и то се није ни говорило ништа, тако да ето и дан данас с обзиром да имам оваке перипетије волио бих и сазнаћу ко је то био у свему томе учествовао.

Заменик тужиоца: Немам питања.

Председник већа: Пуномоћник оштећених изволите, јел имате питања за сведока?

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Господине Драча када Ви идете у пратњи тих аутобуса у Шиду, јесте ли Ви у аутобусу?

Сведок Саша Драча: Да.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Кажите ми како то иде пролаз преко контролних пунктова?

Сведок Саша Драча: Па мени је било јако неугодно што једноставно те особе које су биле иза мене су били нормално особе које сам и познавао неке, неке нисам до душе, али...

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Не, хоћу само да Вас питам да ли војска само пропушта или се...

Сведок Саша Драча: Ја мислим да је то било није нас нигде нико заустављао, не знам да ли је било на Товарнику заустављање, али то је било некако...

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Излаз из Сотина, тражи ли пропусницу некакву?

Сведок Саша Драча: Није, ја мислим да је било само пролаз чист, значи не сећам се да је сад да смо морали стати да нас је неко питао ко сте, шта сте, ово, ко вас, нисам, нисам то запазио, него би једноставно пролазили смо, нико нас није заустављао и значи до Шида.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Господине Драча, мало пре је био сведок Мијаковац који је рекао да сте Ви вече пре тог исељења заједно са њим били у станици милиције када су доведени Рајс и Матијашевић. Да сте Ви видели када су ти људи доведени?

Сведок Саша Драча: Не, то је лаж, то, тад уопште нисам, ја сам сутрадан ујутру дошао, пошто био сам код куће и срећа што нисам тад, тако да нисам видио, нит сам кога приводио од свих тих лица која су ту наведене и срећа моја.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: А добро, реците ми после кад су, добро рекли сте Ви сте само касније чули да су нека лица...можете ли се сетити од кога сте чули?

Сведок Саша Драча: За која лица?

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Па да су нека, рекли сте мало пре да су нека лица привођена?

Сведок Саша Драча: Па с обзиром да смо тај дан, односно сутрадан ишли за обавештавање тих особа које су требале да купе ствари, био сам са Безбрадицом и он ми је тако у кратким цртама нешто рекао, ја се нисам распитивао ко је, шта је, ко, ово, оно, него онако ми је само делимично рекао.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Да су вече пре тога нека лица приведена?

Сведок Саша Драча: Да, да су привођена лица и као да нису она, нису за списку за исељење.

Пуномоћник ошт.Марина Кљајић: И то Вам је рекао Безбрадица?

Сведок Саша Драча: Па он ми је споменио, сад не могу засигурно али чини ми се од њега сам, једноставно чуо.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Добро, рекли сте нисте се касније интересовали шта је било с тим људима.

Сведок Саша Драча: Па нисам, једноставно, имао сам неке своје послове и неке бриге и имао сам проблеме, онако, да не кажем с обзиром да је, ди ћу становати био ми је проблем и имао сам и родбину по Бору и код њих сам одлазио вамо, није ме интересирало.

Адв.Марина Кљаић, пуномоћник оштећених: Добро, немам више питања.

Председник већа: Добро. Бранилац оптуженог Митровића јел имате питања? Добро. Бранилац Лончара? Браниоци Опачића? Нема. Алексићу јел имате Ви?

Адв.Радоје Алексић: Једно питање.

Председник већа: Изволите.

Адв.Радоје Алексић: Пошто нам је сведок рекао да је становао у месној заједници, у згради месне заједнице, пошто му је кућа била минирана и тако даље, у колико Вам је познато да ли је месна, односно територијална одбрана која се налазила, у згради сте становали територијалне одбране, да ли је издавала неке пропуснице, потврде за одлазак на рад у пољу и тако даље, да би несметано радници могли да раде, или за кретање?

Сведок Саша Драча: Ја мислим да је било тих случајева, сад, издаване су потврде пре него што је војска преузела да не кажем одговорност на селу, како то већ, како команду јел, онда су они те, онда се њих морало питат, а пре тога биле су неке, сад за неке не знам сад тачно да објасним какве изласке, и на шта мислите.

Председник већа: Добро, само још...Јел имате још питања?

Адв.Радоје Алексић: Не, хвала.

Председник већа: Само још једно питање док сте овде. Кад кажете били сте у пратњи овог аутобуса, за ова лица која су иселјавали, колико је било лица у аутобусу отприлике, јел можете да кажете, тих Хрватске националности које сте пратили до Шида?

Сведок Саша Драча: Па ја мислим да је аутобус био пун.

Председник већа: Шта то значи, колико?

Сведок Саша Драча: То значи сва седишта су била попуњена.

Председник већа: Колико је то, четрдесетак?

Сведок Саша Драча: Па тако негде.

Председник већа: Тако јел?

Сведок Саша Драча: Тако.

Председник већа: Мислим не знам колики су аутобуси?

Сведок Саша Драча: Нисам се окрећо, једноставно гледао сам са возачем напред.

Председник већа: Значи био је пун аутобус, сви су седели?

Сведок Саша Драча: Био је да, и кад су излазили у Шиду видео сам да је било доста овај...

Председник већа: Добро. Има ли још питања оптужени за сведока? Нема нико. Имате ли Ви још нешто да кажете евентуално што Вас нисмо питали, а што сте се можда сетили док смо Вас сад овде питали?

Сведок Саша Драча: Па немам нешто сада.

Председник већа: Немате. А реците ми, Ви сте одакле сте дошли из, одакле сте сада дошли?

Сведок Саша Драча: Из Футога.

Председник већа: Из?

Сведок Саша Драча: Футог, Футог.

Председник већа: Из Футога. Овде сте са овом службеницом за помоћ и подршку сведоцима рекли дошли сте својим колима је ли?

Сведок Саша Драча: Не, не, ја сам дошао аутобусом.

Председник већа: А шта овде тражите трошкове 1.976 динара, је ли то за карту?

Сведок Саша Драча: Не, не, не.

Председник већа: Него?

Сведок Саша Драча: Можда је она цену карти?

Председник већа: Је ли имате Ви карту ту?

Сведок Саша Драча: Ја мислим да имам.

Председник већа: Дајте онда, је ли то повратна?

Сведок Саша Драча: Нисам узимао повратну.

Председник већа: Добро, дајте да видимо колико је само у једном правцу, па онда толико и у другом.

Сведок Саша Драча: Само секунд.

Председник већа: Сведок тражи трошкове за превоз од Футога до Београда.

Сведок Саша Драча: Футог - Нови Сад - Београд, та релација је.

Председник већа: Колико Вам је карта, шта је ово 1.350,00

Сведок Саша Драча: Не, не, то је градска карта дође 135 динара.

Председник већа: 135.

Сведок Саша Драча: Да, ова велика је „Ниш експрес“ то је....

Председник већа: 703.

Сведок Саша Драча: Тако је, и ову сам платио од окретнице доведе 150 динара код возача.

Председник већа: И колико сте овде 150, добро.

Значи од Футога до Београда, и натраг, на име аутобуске карте, у укупном износу значи повратну карту 1.976,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Досуђују се трошкови аутобуске карте од Футога до Београда и натраг за сведока Драча Сашу, у износу од 1.976,00 динара.

Ево добићете те трошкове када изађете ова службеница ће Вам то платити.

Имате ли још нешто да кажете?

Сведок Саша Драча: Па нема ништа, ето једноставно.

Председник већа: Добро.

То је све што имам да изјавим. Питања се више сведоку не постављају.

Хвала Вам лепо можете ићи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи се главни претрес прекида, наставак се заказује за сутра 18.03.2015. године са почетком у 09,30 часова, у овој истој судници.

Настављамо са саслушањем сведока по распореду који сте добили, сутра, значи настављамо са Борисом Анојчићем, Мирком Ковачевићем, Радомиром Несторовићем и Иваном Дондуром.

Хвала лепо.

Доршено у 12,17 часова.

Записничар,

Председник већа-судија